

QANTAZIO

ΣΕΛΙΔΕΣ
32
ΔΡ 2

AP 2

Τὰ τέρατα τῆς θαλάσσης

Μία τραγωδία στὸν ὠκεανὸ

Οἱ ταξιδιώτες τοῦ ὠκεανοῦ μᾶς πληροφοροῦν καὶ πάλιν ὅτι συνηθίσαν κάποιο περίεργο θαλάσσιο κήτος.

Ἄλλοι πάλι τὸ εἶδαν κοντὰ στὰ μεξικανικὰ ὕδατα καὶ ὑπελόγησαν ὅτι θὰ εἴη μῆκος πενήντα μέτρων.

Οἱ φεράδες τὸν σκοτικὸν παρκαὶν ἀνέφεραν ὅτι εἶδαν κατὰ τὸ πρωτοφανές στα χρονικά τὸν θαλασσίαν ἀμφίδειον. Εἶδον ἕνα μῆκος μετὰ στήλη φιδίου, μῆκος περὶπου ἑκατὸ μέτρον.

Ἄλλοι πάλι στὴ Μεσόγειο λένε οἱ εἶδαν κοντὰ στὴν Τρίπολι, τῆς Ἀφρικῆς ἕνα κήτος τὸ ὁποῖον εἶχε σχῆμα καὶ αὐτὰ ἐλέφαντος.

Τέρας ἀναφέρει πάρα πολλὰ ἡ ἱστορία, καὶ τὸ μᾶτι τοῦ ἀνθρώπου ὅσο καὶ ἡ φαντασία του θαυμάζουν τόσο καταπληκτικὰ, ποὺ μὲς κάνουν νῆανωσιμώστε ἐν στήν πραγματικότητά τινι ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ παρεξήσεις κ' ἀναμεινόμενα στὰ θαλάσσια κήτη.

Ἐν τούτοις ἔχουμε μίαν ἀφήγησιν ἐνὸς αὐτόπτη, τοῦ δημοσίου φράφου καὶ συγγραφέως Μάρσαλ Σπράγκ, ὁ ὁποῖος παρρησιαστικῶς κάποτε τὸ κνήγη μίαν φαντασίαν.

Ὁ καπετάν Σάντερς, διηγέται ὁ Μάρσαλ Σπράγκ, ἕνας Ἀμερικανὸς ἀπὸ τῆς Φιλαδέλφειας, ἰδιοκτητὴς τοῦ βρικίου «Λόγκ» «Αἰλντ», ἐνὸς μικροῦ πλοίου δι᾽ ἀκοσίαν περίπου τόνων, ἀνοίξε πανιά γιὰ τὰ νῆα, κατευθύνοντο πρὸς τὰς νήσους Μπισκού, ποὺ βρίσκονται πρὸς τὴν γῆν Γκράντα.

Εἶχανε φύγει κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, καὶ τὸ κρῶ ήταν πρὸς τὸν ἥλιον.

Στὴν ἀρχὴ εὗρεκαμε μεγάλη φουκοθαλάσσια καὶ κατὰ ἄλλο πρὸς ἐπικίνδυνον: ὀγκοπύοντες!

Πόσες φορές δὲν διατρέξαμε τὸν κίνδυνον νὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ τὰ παγέβουνα αὐτὰ. Τέλος εἶχανε φαίνεται τὴν καὶ φθάσαμε στὰ νησιά Πάλερ.

Σεπαραύσαμε στὸ νησί «Βασίλειον Γεωργίου» καὶ ἐπειτα ἀπὸ μὲγαλό ἀγῶνα καταβροδίσαι νὰ διαβῶμε τὸ πῆθος ἐκείνου τὸν φρικτὸν περὶ, πλημμυρίζον τὴν ἀκτὴν.

Ἐπειτα ἀπὸ δύο μέρες ἐκεκίνησαμε πάλι πρὸς τὸ Γκράντα. Ἐνῆκαμε εἰκοσι μέρες ταξίδι νὰ φθάσωμε στὰ νησιά Μπισκού, ἀλλ' ἐκεῖ μὲς ὄρθικαν ἐναντίον ἡμῶν καὶ μὲς ἔβρισαν ἐπάνω σὲ μίαν ἔξω.

Τὰ νερά λιγνότεραν ἀπὸ τὴν ἡμίστι, καὶ ἔβριαν νὰ πειμώνομε ὅκτω μέρες, ἡ ἐπιστροφή τὸν νερὸν γιὰ νὰ ἐξαλλήσωμε.

Τὸ πρῶτο ὑψημώσαμε ἀπὸ τρωμαὶ ὀρλοῦχα.

Ὁ καπετάνιος ἔβριεν στὴν πλώρη, μαζί του καὶ ὅλοι ἐμεῖς καὶ εἶχανε ἕνα τρομερὸ θαλάσσιο τέρας.

Τὸ στόμα του ἦταν ἀπείσωτο, τρομαρὸ μεγάλο.

Τὸ ἀνοιγόκλεινε μὲ τέτοιο τρόπο, ποὺ μὲς εἶδαν τὴν ἐντύπωση ὅτι θὰ μὲς καταπίνει μὲ μίαν μπουκιά.

Μήπως εἶνε πληγῶν καὶ καὶ φωνάζει; ἐρώτησε πρῶτος.

«Ὀχι, εἶνε ἐξοικειωμένο, ἔδω κάτω ἔχουν ἀνοικί!»

Ἐξείς δικη, Μὰκ Βάγιον, ἀπήντησε ὁ καπετάνιος στὸν τιμονιέρη. Αὐτὸ τὸ τέρας εἶνε ἐρωτευμένο καὶ στριγγιλλεῖ γιὰτὶ εἶχει χάσει τὴν φιλενάδα του.

«Ἐ, θὰ τὸ καθυποτάξωμε μὲ δύο-τρία ἀγκιστρία» ποὺ θὰ τοῖς ρίξωμε, εἶπε ὁ τιμονιέρης.

— Φεβαίως καὶ μὲς ἐπιτέθην.

Μὴ φοβέσαι, καπετάνιε. Σὲ μίαν ὥρην τὸ τέρας αὐτὸ θὰ τὸ ἔχω καὶ κινεῖται.

Τὸ πλῆρωμα κατέβρεκε διὰ θάρρους, τὴς ὁποῖες τραβήξαμε κοντὰ τὸ θαλάσσιο. Ἐτοιμάσαμε τὰ κοντάκια, τὰ ἀγκιστρία κ' ἕνα πολυβόλο. Ὅσοι πλησιάζομε τώρα τὸ τέρας ἐκείνου, τόσο καὶ ἀγρίεψε περισσύτερο.

Ἐπὶ τὸν πρῶτον ἀποπροσχεγμένον θῶρον δὲν εἶνε μὲνι παρὰ μόνον ὁ καπετάν Σάντερς κ' ἐγώ. Οἱ ἄλλοι ναῦτες μοιράστηκαν στὴς δύο θάρρες.

Ὁ καπετάνιος ἦταν πολὺ συγκινημένος καὶ διαρκῶς φιδύριζε: «Ὁ Θεὸς νὰ τοῦ φυλάξῃ!»

Οἱ δύο θάρρες χωρίστηκαν, τὸ τέρας ἀναπρόσβλεψε τὴν θέαν ποὺ ἐβρίσταντο καὶ χυτῶσε τὴν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τὸν πρῶτον ἀποπροσχεγμένον θῶρον δὲν εἶνε μὲνι παρὰ μόνον ὁ καπετάν Σάντερς κ' ἐγώ. Οἱ ἄλλοι ναῦτες μοιράστηκαν στὴς δύο θάρρες.

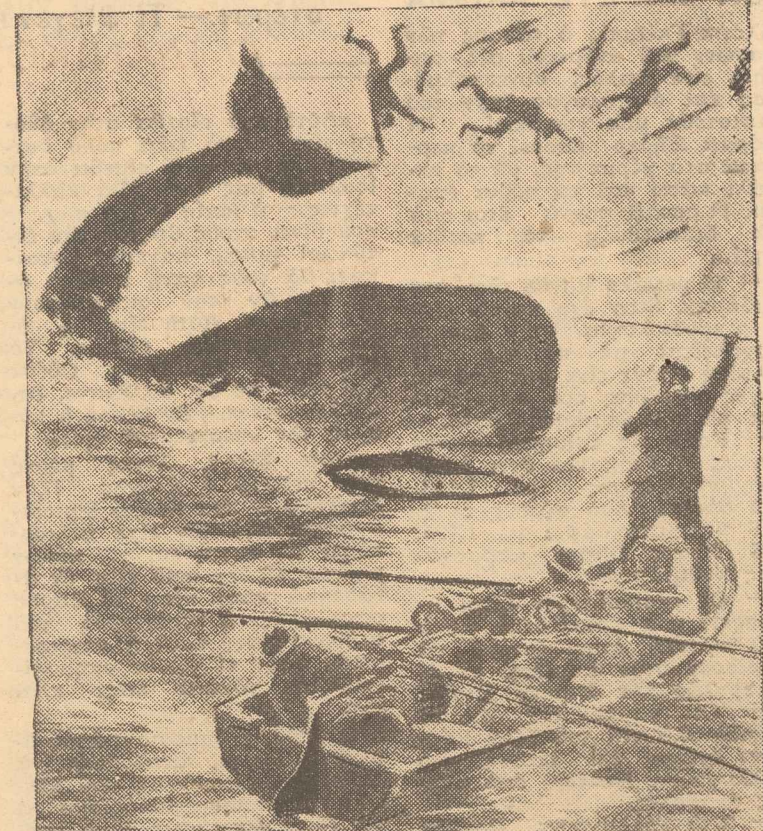
Ὁ καπετάνιος ἦταν πολὺ συγκινημένος καὶ διαρκῶς φιδύριζε: «Ὁ Θεὸς νὰ τοῦ φυλάξῃ!»

Οἱ δύο θάρρες χωρίστηκαν, τὸ τέρας ἀναπρόσβλεψε τὴν θέαν ποὺ ἐβρίσταντο καὶ χυτῶσε τὴν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τὸν πρῶτον ἀποπροσχεγμένον θῶρον δὲν εἶνε μὲνι παρὰ μόνον ὁ καπετάν Σάντερς κ' ἐγώ. Οἱ ἄλλοι ναῦτες μοιράστηκαν στὴς δύο θάρρες.

Ὁ καπετάνιος ἦταν πολὺ συγκινημένος καὶ διαρκῶς φιδύριζε: «Ὁ Θεὸς νὰ τοῦ φυλάξῃ!»

Οἱ δύο θάρρες χωρίστηκαν, τὸ τέρας ἀναπρόσβλεψε τὴν θέαν ποὺ ἐβρίσταντο καὶ χυτῶσε τὴν αὐτοῦ.

Ἐπιτέθηκεν μὲ ἀκόντια ἐναντίον τοῦ περιέργου τέρατος

οῦ καὶ νὰ φύγῃ πρὸς τ' ἀνοικτὰ, ἀνοίξε τὸ στόμα του, ἕνα τεράστιο στόμα, ποὺ χωροῦσε καὶ τὴν δύο θάρρες μαζί!

Προσέχθη, φώναξε ἀπὸ τὴν μίαν θάρραν ὁ Μὰκ Βάγιον.

Ἀλλὰ δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ καὶ μὲσα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ τέρατος πετάχθηκε μίαν στήλη νεροῦ μὲ τόση δύναμι, κ' ἕνα ἀπαισιό οὐλοῦχα, ποὺ οἱ ἄνδρες ἔβρισαν τὰ μισοῦρα στὴν ἀκτὴν.

Μονάχῃ ὁ Μὰκ Βάγιον δὲν τὰ ἔχασε διότι μὲ τὸ πολυβόλο καὶ ἀνοίχον μὲ δύναμι ἕνα σκηνὴ μὲ ἕνα τεράστιο ἀγκιστρί, τὸ ὁποῖον καρβώθηκε ἀνάμεσα σὲ ψαχνὸ καὶ σὲ κόκκινον.

Ὁ γίγας αὐτὸς τῆς θαλάσσης, μὴνς ἔνοιωσε τὸν ἐαυτὸ του πληγμένο, ἐβόησε ἀπὸτομα, ἀλλ' ἀμέσως καὶ πάλι ἐνεφανίσθη πάλιν ἀπὸ τὴν θαλάσσαν, οὐράκιον μὲ τέτοια δύναμι καὶ θοῦρη ποὺ σημάχθηκε ἡ τριγύρα μας.

Ἐγὼ μὲ τὸν καπετάνιο παρὸν κοίτοῦσαμε μὲ τὸ κῶλον ἀπὸ τὴν ἀκτὴν τὴν τραγικήν.

Οἱ δύο θάρρες τῶρα ἐξανοίχτηκαν μακριὰ ἀπὸ τὸ γινώσκον αὐτὸ κήτος γιὰ νὰ μὴ δεχθῶν καμμία ἀπρόσπτη ἐπιθεσί.

Ὁ παρὸς τὸν ἥλιον δὲν ἔβριεν ὅτι ἦταν τραγικὴ γιὰτὶ τὸ τέρας αὐτὸ σπαρταροῦσε ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, προσπαθώντας μὲ τὰ ἀντινῆματα τῆς οὐδὲς τοῦ νὰ βουλιώσῃ τὴς θάρρες.

Καὶ γιὰ μίαν στιγμὴ θρόνηκε μπροστὰ στὴν μὴ θάρρα, ἡ ὁποία παραβόσας ν' ἀποφύγῃ τὴν σύγκρουσιν.

Τὸ θῆρος ἐπὶ τὴν μετὰ θάρραν ἀναποδογύρισε καὶ μ' ἕνα χτύπημα τῆς οὐδὲς τὸν ἀντιέβλεπε ὑψηλὰ τὴ θάρρα κομματομένη, ρίχνοντας στὴν ἀβυσσὸν τοὺς ἐπιβάτας τῆς.

Τὸν ἔβριεν νεκρὸς. Ἡ οὐδὲ τὸν τοὺς εἶχε σκοτώσει μὲ τὸ δυνατό χτύπημα.

Ἡ πάλιν ὁμοῦ δὲν εἶχε τελειώσει.

Τώρα τὸ τέρας ἐστράφη νὰ κυνηγήσῃ τὴν ἄλλη θάρρα, τῆς ὁποῖας τὸ πλῆρωμα ἐκένοντο τὸ τραγικὸ τέλος τὸν συντροφικόν του εἶχε χάσει τὴν ψυχραμία του.

Ὁ Μὰκ Βάγιον διῶς δὲν ἔχασε τὴν ψυχραμία του κ' ἐφώνησε:

— Φωτιά!

Τὸ πολυβόλο ἀρχισε νὰ σπέρνῃ σφαῖρας διαρκῶς στὸ τεράστιον κνήμη του. Μία ἀπὸ τὴν κνήμη τῆς θάρρας ἔβριεν τὸ πολυβόλο τῆς θαλάσσης.

Ὁρῶντες τὸν ὁ Μὰκ Βάγιον ἐτίναξε ἕνα τεράστιον κοντάρι σουθέρντ στὸ κορμὶ τοῦ τέρατος.

τος, ἐνῷ οἱ ναῦτες κωπηλατοῦσαν ὀλισθαίνοντες πρὸς τὴν ἑρμῆ.

Φαίνεται ὅτι τὸ θῆρος τώρα πονοῦσε, οἱ σφαῖρες τοῦ εἶχαν ρημάξει τὸ κορμὶ κ' ἐπάνω στὴν ῥάχι του ἔβριεν δύο τεράστια κοντάκια ἀγκιστρώτα μπροστὰ, τὰ ὁποῖα εἶχαν μπηχθῇ τόσο καλά στὸ κορμὶ, ποὺ δὲν ἐκινούτο καθόλου.

Ὅταν εἶδε διῶς ὅτι ἡ θάρρα ἀπεμακρύνετο ἀπὸ κοντὰ του, τὸν ἔβριεν.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν» ποὺ συνιστάται ὡς ὀνομασία διαφόρων ἐλληνικῶν χωρίων καὶ θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑλλά (λακωνιστὶ κατέβρα) ἢ τὸ ἑλλος.

Ἡ πατρίδα μας πῆρε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Ὡστόσο δὲν καταρβώθη ὡς σήμερα νὰ γίνῃ γνωστὸν ἀπὸ ποῦ παράγεται τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» καὶ τί σημαίνει. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς Ἑλληνιστὰς τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ σέλας, σελήνη, ἑλάνη, ποὺ σημαίνει λαμπρὰ, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὰ ἑλλὰς, ἑλλας καὶ τοὺς Σελλούς ἢ Ἑλλοὺς τῆς Δωδώνης, καὶ ὅτι ἄρα «Ἑλλῆς» — θαρβάρωνες, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ «Ἑλλασίαν

και δεν αξίζουν τον οίκτο σας.
"Η Φιορέντα... δεσποφύλακας προηγήθη
μέχρι του γραφείου του διευθυν-
τού.

"Εκείνος καθόταν στο γραφείο

του, στο βάθος ενός πολύ μεγά-

λου διατάζω να τον φέρουν

Εδώ.

"Ο διευθυντής έχτυπησε με

το κουδούνι. "Ο δεσμοφύλακας

πληρώσει, πηγαίνει, σέρνει

και ο κ. Μίλλερ τον διέταξε

να οδηγήσει εκεί τον Τζιμ Μπάρντεν.

Στο διαμέρισμα των πλέον

επιπλωμένων φυλακισμένων,

ο Τζιμ στέκονταν όρθιος πίσω από

την κάγκελα της φυλακής του.

"Εμοίχας με θύριο μέσα στο

κλουβί. Από το θύριο είχε την

οπισθοπρόσθετα, την άγρια

μορφή, ήρωας, αλλά προσηρό,

από φυλακισμένους και από

τρέλους. "Αντίο, λοιπόν, στα

χέρια του ένα χαμόγελο και υπέ-

δείξε στις κυρίες καθίσματα.

— Δεν έχετε αποβαρυνθεί

ακόμα, δεσποινίς; "Εξακολουθεί-

τε το έργο σας παρ' όλες τις

απογοητεύσεις που έχετε αισθαν-

θεί; "Η αυταπάτη σας είναι

μία ευγενική προσπάθεια για μία

νέα.

— Γιατί να αποβαρυνθώ; τον

διέκοψε η Φιορέντα. "Οχι βέ-

βαια επειδή είχα μερικές απογο-

ητεύσεις, όπως λέγετε... Ναι,

ναι, κύριε Μίλλερ, έπρόθεσος γε-

λώντας, γνωρίζω καλά ότι ο κύ-

ριος Τζόνι, με τον οποίο άσχο-

λήθηκα τον παρελθόντα χειμώνα,

απεπειρασμένη να κλέψω το σπίτι

μας, τον Λευκό Πύργο, και ότι ο

Μπάτελ, για να πηγή, ξεπουλού-

σε κι από τον ερχομό μου, για να

κάνω το γυρολόγο έμπορο... Κι

έτσι ένα μήνα διαρκώς έπινε

και μεθύονταν... Γνωρίζω όμως

επίσης ότι πολλές από τις προ-

σέψεις μας είχαν καλά αποτε-

λέσματα και ότι πολλοί πολλοί

φυλακισμένοι, έχον υπήσυχον

τική, είπε η Φιορέντα. "Εν πάση

περιπτώσει, Ξέρω όμως ότι εί-

κονο πέντε διακεκομμένες τις

φίλες, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

δύο, δεν διακεκομμένες. Και

— "Ε, λοιπόν, Τζιμ Μπάρντεν,

είσαι ελεύθερος, του έπινε ο δι-

ευθυντής, ο οποίος ήθελε να φα-

νεί τον πρόσημο οικό-

τρόφου του, για να φανεί και ε-

ξάρτιστος στη δεσποινίδα Φιο-

ρέντα Τράβις. Πιστεύω να κα-

τάσσετε την καλωσύνη που σου

δείχνουμε κι' επομένως και σ' ο-

να φανεί αντίδοτο, ως ένας κα-

λός ελεύθερος πολίτης. "Εδώ ε-

πάρχουν δυο κυρίες φιλετούσλα-

χνες, οι οποίες θέλουν να ενδι-

αφερθούν για σένα και να σε

βρουν... "Ο Τζιμ Μπάρντεν, καθώς ει-

χε μπή στο γραφείο του διευθυ-

ντού, έριξε μία γρήγορη ματιά

πάνω στη Φιορέντα και στη μη-

τέρα της, αλλά όταν του μίλησε

ο διευθυντής γι' αυτές δε γύρι-

σε καν να τις κοιτάξει.

— Δεν έζητ'α από κανένα τί-

ποτα, απάντησε με σκληρή φωνή.

"Η Φιορέντα σηκώθηκε και

τον πλησίασε.

— Το ξέρουμε ότι δεν ζήτη-

σατε τίποτα, του είπε απαλά.

"Αλλά δεν ήμαστε ευχαριστημέ-

νες αν μπορούσαμε να σας βοή-

θήσουμε.

— Ναι, επανέθηκε και είπε η κυ-

ρία Τράβις. Θά βρούσαμε διχως

σπίτι, διχως χρήματα...

— Αυτό είναι δουλειά δική μου,

την διέκοψε καθώς άγγιζε ο Τζιμ

Μπάρντεν. Δεν έχω ανάγκη από

τίποτα. Μ' έχουν βάλει μέ-

σα, βέβαια, αλλά αυτό δεν είναι

λόγος να έρχεστε και να με βλέ-

πετε σαν άγρια θηρία!

— Εφόρσε το καπέλο του και γύ-

ρισε να πάει προς την πόρτα.

"Αλλά η Φιορέντα έτρεξε κον-

τά του και του έπιασε το μπρά-

τσο με το απαλό και λεπτό της

χεράκι.

— "Οχι, όχι, δεν θα φύγετε

Ε-τοι, λοιπόν, Τζιμ Μπάρντεν,

είσαι ελεύθερος, του έπινε ο δι-

ευθυντής, ο οποίος ήθελε να φα-

νεί τον πρόσημο οικό-

τρόφου του, για να φανεί και ε-

ξάρτιστος στη δεσποινίδα Φιο-

ρέντα Τράβις. Πιστεύω να κα-

τάσσετε την καλωσύνη που σου

δείχνουμε κι' επομένως και σ' ο-

να φανεί αντίδοτο, ως ένας κα-

λός ελεύθερος πολίτης. "Εδώ ε-

πάρχουν δυο κυρίες φιλετούσλα-

χνες, οι οποίες θέλουν να ενδι-

αφερθούν για σένα και να σε

βρουν... "Ο Τζιμ Μπάρντεν, καθώς ει-

χε μπή στο γραφείο του διευθυ-

ντού, έριξε μία γρήγορη ματιά

πάνω στη Φιορέντα και στη μη-

τέρα της, αλλά όταν του μίλησε

ο διευθυντής γι' αυτές δε γύρι-

σε καν να τις κοιτάξει.

— Δεν έζητ'α από κανένα τί-

ποτα, απάντησε με σκληρή φωνή.

"Η Φιορέντα σηκώθηκε και

τον πλησίασε.

— Το ξέρουμε ότι δεν ζήτη-

σατε τίποτα, του είπε απαλά.

"Αλλά δεν ήμαστε ευχαριστημέ-

νες αν μπορούσαμε να σας βοή-

θήσουμε.

— Ναι, επανέθηκε και είπε η κυ-

ρία Τράβις. Θά βρούσαμε διχως

σπίτι, διχως χρήματα...

— Αυτό είναι δουλειά δική μου,

την διέκοψε καθώς άγγιζε ο Τζιμ

Μπάρντεν. Δεν έχω ανάγκη από

τίποτα. Μ' έχουν βάλει μέ-

σα, βέβαια, αλλά αυτό δεν είναι

λόγος να έρχεστε και να με βλέ-

πετε σαν άγρια θηρία!

— Εφόρσε το καπέλο του και γύ-

ρισε να πάει προς την πόρτα.

"Αλλά η Φιορέντα έτρεξε κον-

τά του και του έπιασε το μπρά-

τσο με το απαλό και λεπτό της

χεράκι.

— "Οχι, όχι, δεν θα φύγετε

Ε-τοι, λοιπόν, Τζιμ Μπάρντεν,

είσαι ελεύθερος, του έπινε ο δι-

ευθυντής, ο οποίος ήθελε να φα-

νεί τον πρόσημο οικό-

τρόφου του, για να φανεί και ε-

ξάρτιστος στη δεσποινίδα Φιο-

ρέντα Τράβις. Πιστεύω να κα-

τάσσετε την καλωσύνη που σου

δείχνουμε κι' επομένως και σ' ο-

να φανεί αντίδοτο, ως ένας κα-

λός ελεύθερος πολίτης. "Εδώ ε-

πάρχουν δυο κυρίες φιλετούσλα-

χνες, οι οποίες θέλουν να ενδι-

αφερθούν για σένα και να σε

βρουν... "Ο Τζιμ Μπάρντεν, καθώς ει-

χε μπή στο γραφείο του διευθυ-

ντού, έριξε μία γρήγορη ματιά

πάνω στη Φιορέντα και στη μη-

τέρα της, αλλά όταν του μίλησε

ο διευθυντής γι' αυτές δε γύρι-

σε καν να τις κοιτάξει.

— Δεν έζητ'α από κανένα τί-

ποτα, απάντησε με σκληρή φωνή.

"Η Φιορέντα σηκώθηκε και

τον πλησίασε.

— Το ξέρουμε ότι δεν ζήτη-

σατε τίποτα, του είπε απαλά.

"Αλλά δεν ήμαστε ευχαριστημέ-

νες αν μπορούσαμε να σας βοή-

θήσουμε.

— Ναι, επανέθηκε και είπε η κυ-

ρία Τράβις. Θά βρούσαμε διχως

σπίτι, διχως χρήματα...

— Αυτό είναι δουλειά δική μου,

την διέκοψε καθώς άγγιζε ο Τζιμ

Μπάρντεν. Δεν έχω ανάγκη από

τίποτα. Μ' έχουν βάλει μέ-

σα, βέβαια, αλλά αυτό δεν είναι

λόγος να έρχεστε και να με βλέ-

πετε σαν άγρια θηρία!

— Εφόρσε το καπέλο του και γύ-

ρισε να πάει προς την πόρτα.

"Αλλά η Φιορέντα έτρεξε κον-

τά του και του έπιασε το μπρά-

τσο με το απαλό και λεπτό της

χεράκι.

— "Οχι, όχι, δεν θα φύγετε

Ε-τοι, λοιπόν, Τζιμ Μπάρντεν,

είσαι ελεύθερος, του έπινε ο δι-

ευθυντής, ο οποίος ήθελε να φα-

νεί τον πρόσημο οικό-

τρόφου του, για να φανεί και ε-

ξάρτιστος στη δεσποινίδα Φιο-

ρέντα Τράβις. Πιστεύω να κα-

τάσσετε την καλωσύνη που σου

δείχνουμε κι' επομένως και σ' ο-

να φανεί αντίδοτο, ως ένας κα-

λός ελεύθερος πολίτης. "Εδώ ε-

πάρχουν δυο κυρίες φιλετούσλα-

χνες, οι οποίες θέλουν να ενδι-

αφερθούν για σένα και να σε

βρουν... "Ο Τζιμ Μπάρντεν, καθώς ει-

χε μπή στο γραφείο του διευθυ-

ντού, έριξε μία γρήγορη ματιά

πάνω στη Φιορέντα και στη μη-

τέρα της, αλλά όταν του μίλησε

ο διευθυντής γι' αυτές δε γύρι-

σε καν να τις κοιτάξει.

— Δεν έζητ'α από κανένα τί-

ποτα, απάντησε με σκληρή φωνή.

"Η Φιορέντα σηκώθηκε και

τον πλησίασε.

— Το ξέρουμε ότι δεν ζήτη-

σατε τίποτα, του είπε απαλά.

"Αλλά δεν ήμαστε ευχαριστημέ-

νες αν μπορούσαμε να σας βοή-

θήσουμε.

— Ναι, επανέθηκε και είπε η κυ-

ρία Τράβις. Θά βρούσαμε διχως

σπίτι, διχως χρήματα...

— Αυτό είναι δουλειά δική μου,

την διέκοψε καθώς άγγιζε ο Τζιμ

Μπάρντεν. Δεν έχω ανάγκη από

τίποτα. Μ' έχουν βάλει μέ-

σα, βέβαια, αλλά αυτό δεν είναι

λόγος να έρχεστε και να με βλέ-

πετε σαν άγρια θηρία!

— Εφόρσε το καπέλο του και γύ-

ρισε να πάει προς την πόρτα.

"Αλλά η Φιορέντα έτρεξε κον-

τά του

'Από την εϋδυμζωή μας Το ξύλο του Παραδείσου

Του κ. Δημ. Ψαδά

Σπρουμπούλη, δροσερή, ροδολή. Χέρια ξέλα, πόδια ξέλα! 'Από τα δάση της οάδας του δικαστηρίου όπου πυκνό συνωστίζεται το άκροατήριο ενάγων φλογερός ο έλλοχέων βασιμασμός:

— 'Ωχ!
Λιγνός, χλωμός, ξερακισμένος, Μάτια κόκκινα, μούτρα πρησμένα, πόδια τρέμοντα. 'Από το κέντρον του ακροατηρίου όπου έχει ενθρονισθεί η ανθρωπινή κακεντρέχεια ακούεται διπλόος αλλοαγμός:

— 'Ωχ! 'Ωχ!...
Πουότες θλιβερόν που μετ'άδεται σε τριολέτο καθώς συμπληρώνεται από τρίτον άνθρωπον που προχωρεί προς την έδραν της θύμης με δίκια επιβλητικόν. Χοντρούς, στίσιους, φοβερούς, Πλάτες τεράγιους, χερσούκλες τρομερές, σαγόνια θηριώδη. 'Από όλα τα σημεία της οάδας όπου είνε σκορπισμένοι ο άνθρωπίνος βασιμασμός ανσηθόνον τριπλά επιφωνήματα καταπληξέως:

— 'Ω! 'Ω! 'Ω!
Τρίγωνον, από έκείνα που δέν ερραττόθηκε ούτε ο 'Ι-ψεν ούτε κανένας γεωμέτρης είνε τόν κόμον. Πώς έφθασεν εκεί; 'Ακούει το δικαστήριον. Προσέχει το ακροατήριον. Και είνε οσστό πανηγύριον που θα προσπαθήση να μεταδώση ό γραφών όπως το παρρηκούθθσε από το ταπεινόν του παρρητήριον.

Είνε ή ώρα 2 μ.μ.
'Ο ήλιος καίει. 'Η γή καίεται.
Παίρνει φωτιά ή ασφάλτος, κινδυνεύει να μεταδελθί ή πυροτέχνημα τό δένδρο, απ' την κορφή του οποίου ένας τζιτζίκας καλεϊ άπνευγμένως τις πυροδοτικές αντήρες κι' ό άνθρωποι άνθρωποι νομίζον ότι τραγουδά! 'Απελπισία καί καυμός, καυμός καί απελπισία στό τετράγωνον.

Κάτω εκεί στην φαληρική άκμή, μονάχα, άνογει την πλατείαν άγκάλην του τό γαλανό κύμα καί καλεϊ τους δυστυχείς να εϋτυχίσουν μέσα στό πιτυλοστό μαργαριτάρι των άφρών του. 'Ο ύδρας παρράδεισος του νίντεϊ τά άνομήματα του πλήθους τών πιστών, που άπολαμμένον την ύγρην μακαριότητα, καθώς δροσίζονται στα γαλανά νερά του.

— 'Αλικά ένα μπανάκι!
— 'Αχ, θέ μου! Κι' άν μάς δη κανείς;
— 'Αλικά λίγη ερσοιά!
— 'Αχ, πώς φοβάμαι! Είνε τρελλός ο άδελφός μου!
— 'Αλικά δέν άσώτω χρυσή μου!

— 'Αχ, κι' άν μάς δη ο άδελφός μου; 'Εδώ συγχαίει. 'Αλλά ή εύλογία της ζήστης, είνε καί τό φοβερά πειστικά. Καί δέν έχρειάσθηκε να άναπτύξη περισσοτέρη την επιθυμία του ο νεαρός, άφού από υψηλά ο ούρανός, ήρωρ έξοπισέταλε φλογερά επισηρήματα, που έοιγοντάριζε ή μαγνητική μουσική του κύματος. Καί τό ζευγάρι έπήρε την άποφασί. 'Εγδύθηκαν έκκίνως καί παρουσίασεν στην άμμοειδή ένα σπαγιέτο. 'Εγδύθηκαν εκείνη καί παρουσίασεν μίαν φραντζόλαν. 'Απλωσεν εκείνος τό λιγνό ποδάρι προς τό κύμα καί έρρίγη. 'Απλωσεν εκείνη την τρυφερή της γαίμα καί έρρίγησεν τό κύμα!

— Μή άγαπάς 'Αλικά;
— 'Υποφέρω Βασιλάκη! Κι' εσύ;
— Θα τρελλαθώ!
Μοίρα τό έρωτευμένο άορεως: 'Όταν άγαπά έπιθυμεί να τρελλαθώ, Καί δέν τό παίρνει χαμπάρι, ότι την έρωτισεν ήδη από την στιγμήν που αίσθανθηκε την καρδιά του να χτυπά. Τελοσπάντων... Αυτά δέν είνε τό παρόντος. Τό παρόντος είνε ότι τό ζεύγος έπλεε μέσα σέ πραγματι-

τον τροπήν. 'Ο ξυλοκοπηθείς σηκώνεται γεμάτος επιδέσμους χλωμός καί τρέμων απ' τό έδωλιό του:

— Ψεύδος κ. πρόεδρε!
— Ποιό είνε ψεύδος;
— Αυτό που έλεπε.
— Πώς μπορείς να μάς τό άποδείξεις;

— Έγώ καλούς σκοπούς!
— Δι'αδής!
— Την άγαπούσα την άδελφή του, την άγαπά άκόμη κ. πρόεδρε καί θέλω να την πάρω!

Αίσθησις. Συγκίνησις. 'Ο μπόξερ τά χάνει κυττάζει τόν πρόεδρον, κυττάζει τό θύμα του, κυττάζει τό ακροατήριον όπου διακινείται ψιθύρος. Καί μοιραυρίζει με άμηνάγιαν: — Μά τότε τό πράγμα διαφέρεται...
— 'Ο πρόεδρος συγκινείται:
— Πώς διαφέρε; Δέν θέλεις τά χάλια του άνδρικού; 'Ετσι που τόν κατάνηρες τόν δυστυχή...

Κουρασμένος από τη καθημερινή του δουλειά πήγα να ξεσκασώ, για έναν-δυό μέρες, στο μοναστήρι της Παλαμίας. 'Ο ή- γούμενος, ο πάτερ Προκόπιος, με υποδέχτηκε με τό καλοκάγαθο του μειδίαμα λέγοντάς μου: — Δέν διάλεξες καλό καιρό για άρθρες στο μοναστήρι μας. Δέν ξέρεις πώς είνε μεγάλη σαρα- κουστή καί δέν θά μπορούσαμε να σέ περιποιηθούμε όπως θέλουμε; — Μά άγιε ήγούμενε, τού άπάν- τησα, ήλθα μονάχα να ξεκουραστώ, σωματικά καί ψυχικά, στο γαλήνιο σασ μοναστήρι... 'Ε άλλα δέν μ' ενδιαφέρουν.

Καί πραγματικά στην άπόλυ- τη εκείνη ήσυχία του μοναστη- ρίου, μακριά από κάθε θόρυβο, ένοιωθα την ψυχή μου να εξα- φρονή από τις σκοτούρες της καθημερινής ζωής καί τού σώμα- μου να αναλαμβάνη δυνάμεις για την καθημερινή βιοπάλη.

Λογάριασα 'Ε άλλο πρσάι να ση- καθώ ναρκώ για καμιά έκδρο- μούλα στα περίε του μοναστη- ρίου, όταν ένας καλόγερος με ει- δοποίησε πώς με θέλει ο ήγού- μениς. Πήγα καί τόν συνήτη- σα στο γραφείο του.

Πώς θα περάσεις την ήμέρα σου αύριο; με ρώτησε.
— Έχω σκοπό να κάνω καμιά μικροέκδρομούλα.

Έρεχες ποτέ σε κουρά κα- λογήριον;
— Όχι.

— Άν θέλεις να δής, αύριο τό πρσάι θα 'εκείραμεν' ένα νένο ά- δελφό, που θα τόν χειροτονήση μετά ο δεσπότης μας για διάκο- του. Είνε τού Πανιεπιστημίου. Νο- μίζω πως δέν θα χάσεις αν μα- ταιώσης την έκδρομή σου' είνε πολύ ενδιαφέρον.

Καί τί ώρα θα γίνη;
— Πρωί-πρωί, στις 6, μετά τη λειτουργία.

— Χωρίς άλλο θα κατέβω στην έκκλησία, γιατί μ' ενδιαφέρει να δώ. Δέν έτυχε, θέλεις, άγιε ή- γούμενε, άλλη φορά να παρευρε- θώ σε τέτοια τελετή.

Χαράματα σγεδόν έύνησα ά- πό τα σημερινά, ένα ιδιόρρυθμό χτύπο με δύο ξύλα, που όσα πη- γαννε γινόταν καί πιο γοργός, παληό μοναστηριακό έθιμο. Κα- θώς χτυπούσε ο θόρυβος, ήμου- ε- τοιμός' κατέβηκα στην έκκλησία, μία παλιά πολύ έκκλησία, που οι τοιχογραφίες της είχαν ακόμα τό ήγη τό περσάματος της τουρ- κικής σκλαβιάς, εικόνες άγιών ευσεβείς με δαυλίαν τά μαύρα, Απταργούδες ο ίδιος ο ήγούμε- νος. Μπροστά στην εικόνα του Χριστού, στεκόνταν ένα παιδά- ριο, είκοσι δύο χρονών περίπου, ροσοφορεμένο. Κατάλαβα πως αυτός θάταν ο νέος άδελφός. Τόν πρόσέεα καλά. Λιγάκι άδυνατι- σμένος, άχρως, ίσως απ' τη συ- κινησι ή καί την επίγνωση (ήταν, όπως μου έλεπε ο ήγούμενος, τού Πανιεπιστημίου) με μικρά γενά-κια, που μόλις ξεφουράνταν. Παρ- ρηκοούθησε με προσοχή τη λει- τουργία. Στο τέλος άρξισε ή τε- λετή της κούρας. 'Ο ήγούμενος, ντυμένος τά φανταγερά άμφιά του, άγηκε στην 'Αγία Πύλη, κρατώντας τό Εδαγγέλιο, με τό Σταυρό επάνω καί αποτεινόμε- νος στον καινούργιο άδελφό.

— Άδελφε Εύτυχιε, τού έλεπε, λάβε τό φαλλίδιον καί έπίδος μου αυτό.

Καί μόλις πήρε από τά χέρια τού Εύτυχίου ο ήγούμενος τό φαλλίδιον, τού έκοψε σταυροειδώς τό φαλλίδιον. Καπνιστή δυνάμει τού Σταυρού τό έκοψε άκριβώς με λαμπαλά, τού έλεπε τά ρητά τού Ευαγγελίου: «Όστις θέλει έπίστω- μου έσθιν άπαρηγοασθόον άπών καί άσάτω τόν σταυρόν αυτόν καί ακολουθήτω μου», καί 'ουτω λαμ- φάτω τό φός ύμών εμπροσθεν τών ανθρώπων, όπως ίδωσι τά καλά ύμών έργα καί δοξάσονται τόν Πατέρα ήμών τόν έν τοίς ού- ρανούς.

Μετά άγκαλιάζοντας τόν άδελ- φό Εύτυχόν καί μιλώντας τό προ- πάριο «Αγκαλίας πατρικίας...»

Καί άπό τόν παρράδεισο: 'Εάν έδγής, πράγματι από τόν παρ- ράδεισον, οδηγεί όμως καί πολλές φορές είνε τόν παρ- ράδεισον.

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Τα νειάτα κάτω από τα ράσα Γέροντας είκοσι δύο χρονών

'Αναμνήσεις από το μοναστήρι

Κουρασμένος από τη καθημερινή του δουλειά πήγα να ξεσκασώ, για έναν-δυό μέρες, στο μοναστήρι της Παλαμίας. 'Ο ή- γούμενος, ο πάτερ Προκόπιος, με υποδέχτηκε με τό καλοκάγαθο του μειδίαμα λέγοντάς μου: — Δέν διάλεξες καλό καιρό για άρθρες στο μοναστήρι μας. Δέν ξέρεις πώς είνε μεγάλη σαρα- κουστή καί δέν θά μπορούσαμε να σέ περιποιηθούμε όπως θέλουμε; — Μά άγιε ήγούμενε, τού άπάν- τησα, ήλθα μονάχα να ξεκουραστώ, σωματικά καί ψυχικά, στο γαλήνιο σασ μοναστήρι... 'Ε άλλα δέν μ' ενδιαφέρουν.

Καί πραγματικά στην άπόλυ- τη εκείνη ήσυχία του μοναστη- ρίου, μακριά από κάθε θόρυβο, ένοιωθα την ψυχή μου να εξα- φρονή από τις σκοτούρες της καθημερινής ζωής καί τού σώμα- μου να αναλαμβάνη δυνάμεις για την καθημερινή βιοπάλη.

Λογάριασα 'Ε άλλο πρσάι να ση- καθώ ναρκώ για καμιά έκδρο- μούλα στα περίε του μοναστη- ρίου, όταν ένας καλόγερος με ει- δοποίησε πώς με θέλει ο ήγού- μениς. Πήγα καί τόν συνήτη- σα στο γραφείο του.

Πώς θα περάσεις την ήμέρα σου αύριο; με ρώτησε.
— Έχω σκοπό να κάνω καμιά μικροέκδρομούλα.

Έρεχες ποτέ σε κουρά κα- λογήριον;
— Όχι.

— Άν θέλεις να δής, αύριο τό πρσάι θα 'εκείραμεν' ένα νένο ά- δελφό, που θα τόν χειροτονήση μετά ο δεσπότης μας για διάκο- του. Είνε τού Πανιεπιστημίου. Νο- μίζω πως δέν θα χάσεις αν μα- ταιώσης την έκδρομή σου' είνε πολύ ενδιαφέρον.

Καί τί ώρα θα γίνη;
— Πρωί-πρωί, στις 6, μετά τη λειτουργία.

— Χωρίς άλλο θα κατέβω στην έκκλησία, γιατί μ' ενδιαφέρει να δώ. Δέν έτυχε, θέλεις, άγιε ή- γούμενε, άλλη φορά να παρευρε- θώ σε τέτοια τελετή.

Χαράματα σγεδόν έύνησα ά- πό τα σημερινά, ένα ιδιόρρυθμό χτύπο με δύο ξύλα, που όσα πη- γαννε γινόταν καί πιο γοργός, παληό μοναστηριακό έθιμο. Κα- θώς χτυπούσε ο θόρυβος, ήμου- ε- τοιμός' κατέβηκα στην έκκλησία, μία παλιά πολύ έκκλησία, που οι τοιχογραφίες της είχαν ακόμα τό ήγη τό περσάματος της τουρ- κικής σκλαβιάς, εικόνες άγιών ευσεβείς με δαυλίαν τά μαύρα, Απταργούδες ο ίδιος ο ήγούμε- νος. Μπροστά στην εικόνα του Χριστού, στεκόνταν ένα παιδά- ριο, είκοσι δύο χρονών περίπου, ροσοφορεμένο. Κατάλαβα πως αυτός θάταν ο νέος άδελφός. Τόν πρόσέεα καλά. Λιγάκι άδυνατι- σμένος, άχρως, ίσως απ' τη συ- κινησι ή καί την επίγνωση (ήταν, όπως μου έλεπε ο ήγούμενος, τού Πανιεπιστημίου) με μικρά γενά-κια, που μόλις ξεφουράνταν. Παρ- ρηκοούθησε με προσοχή τη λει- τουργία. Στο τέλος άρξισε ή τε- λετή της κούρας. 'Ο ήγούμενος, ντυμένος τά φανταγερά άμφιά του, άγηκε στην 'Αγία Πύλη, κρατώντας τό Εδαγγέλιο, με τό Σταυρό επάνω καί αποτεινόμε- νος στον καινούργιο άδελφό.

— Άδελφε Εύτυχιε, τού έλεπε, λάβε τό φαλλίδιον καί έπίδος μου αυτό.

Καί μόλις πήρε από τά χέρια τού Εύτυχίου ο ήγούμενος τό φαλλίδιον, τού έκοψε σταυροειδώς τό φαλλίδιον. Καπνιστή δυνάμει τού Σταυρού τό έκοψε άκριβώς με λαμπαλά, τού έλεπε τά ρητά τού Ευαγγελίου: «Όστις θέλει έπίστω- μου έσθιν άπαρηγοασθόον άπών καί άσάτω τόν σταυρόν αυτόν καί ακολουθήτω μου», καί 'ουτω λαμ- φάτω τό φός ύμών εμπροσθεν τών ανθρώπων, όπως ίδωσι τά καλά ύμών έργα καί δοξάσονται τόν Πατέρα ήμών τόν έν τοίς ού- ρανούς.

Μετά άγκαλιάζοντας τόν άδελ- φό Εύτυχόν καί μιλώντας τό προ- πάριο «Αγκαλίας πατρικίας...»

Καί άπό τόν παρράδεισο: 'Εάν έδγής, πράγματι από τόν παρ- ράδεισον, οδηγεί όμως καί πολλές φορές είνε τόν παρ- ράδεισον.

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Την άλλη μέρα είχε φύγει, πή- γε στην πόλη για να τον χει- ροτονήσιν ο Δεσπότης Διάκος, να 'συνεχίσιν την άποστολή τού γέ- ροντα στην Κοινωνία. Νά την συ- νέχης άρά χε, ή να μετάνιωσες ή

Καί λέγοντας αυτά σηκώθηκε καί πήγε στο 'κελί του.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΕΜΝΟΤΗΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΚΥΡΙΑ: ΣΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ

ΠΟΤΕ ΕΠΩΦΕΛΕΙΤΑΙ Η ΑΔΙΑΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Είπεν ο Χριστός: «'Αν σε σκανδαλίζει ο οφθαλμός σου, έκ- θαλε αυτόν». Νά μία έντολή, καί άν την έτηρούσαν οι Ρωμιοί, θα ήσαν δίκαι... θεάτρας. Διότι ποιόν δέν τόν σκανδαλίζει ο ο- φθαλμός του στό θέαμα ενός γυ- ναϊκού πειρασμού; Για μία στιγμή άν παραμείνησιν τό καθή- ρη ή ή φούστα καί άνασκαφ- θή ή ή τόν άλφα ή τόν βήτα λόγον, θα συγκινηθώσιν όμοιο- κά πυρά άνδρικών βλέμματα. Για τούτο λίγο πρσάι, θα ήπτε, τόση λαχάρτα ματιών; Καί δέν πάνε όλοι αυτοί ο άποδοί τού «φάτε μάτια ψάρια...» στό μπαιν- «μίζε, να χορτάση τό μάτι τους; 'Αλλο όμως είνε στό μπάνι. Τό μαγιά δέν σκανδαλίζει όσον. 'Ε- νή ή άρσις της αλαίας τού φου- στωσού καί ή φευγαλέα έστω θελήγησιν κεντρίσει την φατα- σίαν. Καί αυτό είνε τό πάλι. Δέν παίζει τόσο ρόλον τό άποκαλυ- φθέν σημείον, όσον ο τρόπος με- τον όποιον άποκαλύπτεται. Δη- λαδή ή αλάτα, με την όποιαν σερβίρεται. Πρός έναν τέτοιον καλοσυνερισμένο οφθαλμικόν μεσεσφάριον καί βέβηλα.

Προσέξτε, όθεν, κυρίες καί δεσποινίδες. Προσέξτε, όταν ει- σθε έξω από τό σπίτι σας, διότι πολλές μικροσποδιές καί μι- κροπροσεξίες σας θέτουν είνε κίνδυνον την σεμνότητά σας. Τό άνδρικό μάτι κερραόκει. Περιμέ- νει σάν τζαμακίτης δημοσιού θε- αματος. Θά αναφερώμεν εδώ τις πιο συνηθισμένες περιπτώσεις, κατά τις όποιες κυθώντες να παρραδότες τά μουσικά σας είνε κοινήν θείαν. 'Ετσι θα σας δώσω- μεν χρήσιμες οδηγίες, να πο- φυλάξετε. Συναμά δέν νομίζο- μεν, ότι εξυμνητούμεν μ' αυτόν τόν τρόπον καί την δημοσίαν ή- βικην.

Λοιπόν άρχίζουμε. Πρώτη περ- πτωσις κίνδυνου της γυναικείας σεμνότητος: τό αυτοκίνητον, είτε ταξί, είτε ιδιωτικόν. Προσοχή, έ- να χρησιμοποίητε αυτό τό με- τροφικόν μέσον καί τό χρησι- μοποιείτε έπιτακτως όλες όρες είσθε κάπως έμπορος. Στά μα- γαζιά, στην μούβια, στις φίλες σας, στο γυμνάσιό σας, στο σινε- μά, ηγαννίστε με ατάκην. Σ' αυτές λοιπόν τις συχνές περι- πτώσεις πρέπει να είσθε προσε- κτικές καί όταν μπαίνετε, άλλ' άλλως, όταν γυρνάτε από τό αυ- τούκίνητο. 'Όταν ο άσφρη πατή- ρας φέρνει καί σας άνοίγει την πορτούλα για να κατεβήτε στο δρόμο, τό νού σας στή φούστα σας. Διότι λιποτακτεί αυτήν την στιγμήν, μαζεύεται προς τά πό- δια καί άφηνει άκατάλητα τά έπώ- δια σας. 'Εως ότου πατήσετε στο πεζοδρόμιο καί άναγκάσετε τη φούστα σας να χυθή πάλι προς τά κάτω, πρέπει να δείξετε «όσα όμια» άρόκων κρότων χρεών κατά τόν άσφινόν τρα- γικόν. Καί δέν θα έχετε γλυτώ- σει από τά άνδρικά βλέμματα, που περιφέρονται παντού σάν πενιολόοι σκύλοι. Κι' από κάπου ίσως σας ύποδεχί ή φράσις:

— 'Ω, πό, πό, μανούλα μου! Είνε άλήθεια κομμάτι δύσκολο, να καθορμήσιν μία γυναικα, να υποστή... άποκαλυπτήρια την στιγμήν που κατεβάνει από τό αυτοκίνητο. Είνε τέτοια ή κατα- σκήνη της ένδομότητος καί τέ- λην την καί την έλασμένης τοια ή κατασκήνη τού αυτοκί- νητου, όποτε δύσκολα μπορεί να περιμεχθή τό μαρσιόν. 'Η κατ- εστρεβή θα θεραπευθή ριζικά, ιο- νάχα όταν έπιτηρήσιν ή άποψή της Μάρλεν Ντίκτηρη καί πουνόσιν καί οι άνδρικές άνδρικά. Μέχρι τότε τά άνδρικά μάτια θα έχουν πιάσει καί τους κινηματογράφους, όπου γίνονται όμαδοί άποβιβα- σεις γυναικών από αυτοκίνητα.

Δευτέρα περίπτωση είνε της καλοστέρας. Νά στερενείσιν έ- λά τις καλοστέρας σας... πριν βγίτε από τό σπίτι. Διότι δέν ά- πάρχει πού όχληρό πράμα, να σέ πείσιν στό δρόμο ή κάλτσας. Νά την άφίρτεται, δέν μπο- ρείτε. Διότι αυτές οι έζαρες, που όχηματίζονται επάνω στην κνήμη, καταπορεύουν όλην την ατάκην του ποδός σας. Καί της 'Α- φροδίτης της. Μήλον ο γόνιμος μέσος να περμενές κάλτσες θα ή- σαν άπαίσιες. 'Η καλτσότα λα-

πειον. Κάθεσθε σ' ένα παγκάκι καί άρξίστε τό διάβασμα. Κάνε- τε πολύ καλά. 'Αλλά προσέξτε λίγο. Την ώρα που είσθε άπορ- ροφημένη στο διάβασμα, μία ι- κή πνοή αύρας έρχεται καί ά- νασκαφώνει τό φρεμιά σας. Λέ- γει καί ήταν ανανεωμένη με τόν ά- πέναντι καθήμενον νεαρό, είνε τόν όποιον έτοιμάσε ένα πρότυπο τά- ξεως ήρθαλμύρον γεύση. Στην κοινωνία αυτή δέν μπορεί να ήχη κανείς έμπιστοσύνη, ούτε στις ά- δώες άδρες. Κι' αυτές γίνονται πολλές φορές σενεργή άδιακρι- σιάν! Καί έτσι λοιπόν την ώρα που σεις διαβάσετε τό βιβλίό σας ή την έφημερίδα σας, διαβάσει κι' ο άπέναντι νεαρός... άνατο- μείν. Κι' άν είνε μάλιστα καί κα- σίως φορητής, που ήλθε στον κήπο να μελετήσιν για τις εξετα- σεις του, πείε, τό πήρατε στό

πρόσωτόν σας. Προσέξτε, όταν ει- σθε έξω από τό σπίτι σας, διότι πολλές μικροσποδιές καί μι- κροπροσεξίες σας θέτουν είνε κίνδυνον την σεμνότητά σας. Τό άνδρικό μάτι κερραόκει. Περιμέ- νει σάν τζαμακίτης δημοσιού θε- αματος. Θά αναφερώμεν εδώ τις πιο συνηθισμένες περιπτώσεις, κατά τις όποιες κυθώντες να παρραδότες τά μουσικά σας είνε κοινήν θείαν. 'Ετσι θα σας δώσω- μεν χρήσιμες οδηγίες, να πο- φυλάξετε. Συναμά δέν νομίζο- μεν, ότι εξυμνητούμεν μ' αυτόν τόν τρόπον καί την δημοσίαν ή- βικην.

Λοιπόν άρχίζουμε. Πρώτη περ- πτωσις κίνδυνου της γυναικείας σεμνότητος: τό αυτοκίνητον, είτε ταξί, είτε ιδιωτικόν. Προσοχή, έ- να χρησιμοποίητε αυτό τό με- τροφικόν μέσον καί τό χρησι- μοποιείτε έπιτακτως όλες όρες είσθε κάπως έμπορος. Στά μα- γαζιά, στην μούβια, στις φίλες σας, στο γυμνάσιό σας, στο σινε- μά, ηγαννίστε με ατάκην. Σ' αυτές λοιπόν τις συχνές περι- πτώσεις πρέπει να είσθε προσε- κτικές καί όταν μπαίνετε, άλλ' άλλως, όταν γυρνάτε από τό αυ- τούκίνητο. 'Όταν ο άσφρη πατή- ρας φέρνει καί σας άνοίγει την πορτούλα για να κατεβήτε στο δρόμο, τό νού σας στή φούστα σας. Διότι λιποτακτεί αυτήν την στιγμήν, μαζεύεται προς τά πό- δια καί άφηνει άκατάλητα τά έπώ- δια σας. 'Εως ότου πατήσετε στο πεζοδρόμιο καί άναγκάσετε τη φούστα σας να χυθή πάλι προς τά κάτω, πρέπει να δείξετε «όσα όμια» άρόκων κρότων χρεών κατά τόν άσφινόν τρα- γικόν. Καί δέν θα έχετε γλυτώ- σει από τά άνδρικά βλέμματα, που περιφέρονται παντού σάν πενιολόοι σκύλοι. Κι' από κάπου ίσως σας ύποδεχί ή φράσις:

— 'Ω, πό, πό, μανούλα μου! Είνε άλήθεια κομμάτι δύσκολο, να καθορμήσιν μία γυναικα, να υποστή... άποκαλυπτήρια την στιγμήν που κατεβάνει από τό αυτοκίνητο. Είνε τέτοια ή κατα- σκήνη της ένδομότητος καί τέ- λην την καί την έλασμένης τοια ή κατασκήνη τού αυτοκί- νητου, όποτε δύσκολα μπορεί να περιμεχθή τό μαρσιόν. 'Η κατ- εστρεβή θα θεραπευθή ριζικά, ιο- νάχα όταν έπιτηρήσιν ή άποψή της Μάρλεν Ντίκτηρη καί πουνόσιν καί οι άνδρικές άνδρικά. Μέχρι τότε τά άνδρικά μάτια θα έχουν πιάσει καί τους κινηματογράφους, όπου γίνονται όμαδοί άποβιβα- σεις γυναικών από αυτοκίνητα.

Δευτέρα περίπτωση είνε της καλοστέρας. Νά στερενείσιν έ- λά τις καλοστέρας σας... πριν βγίτε από τό σπίτι. Διότι δέν ά- πάρχει πού όχληρό πράμα, να σέ πείσιν στό δρόμο ή κάλτσας. Νά την άφίρτεται, δέν μπο- ρείτε. Διότι αυτές οι έζαρες, που όχηματίζονται επάνω στην κνήμη, καταπορεύουν όλην την ατάκην του ποδός σας. Καί της 'Α- φροδίτης της. Μήλον ο γόνιμος μέσος να περμενές κάλτσες θα ή- σαν άπαίσιες. 'Η καλτσότα λα-

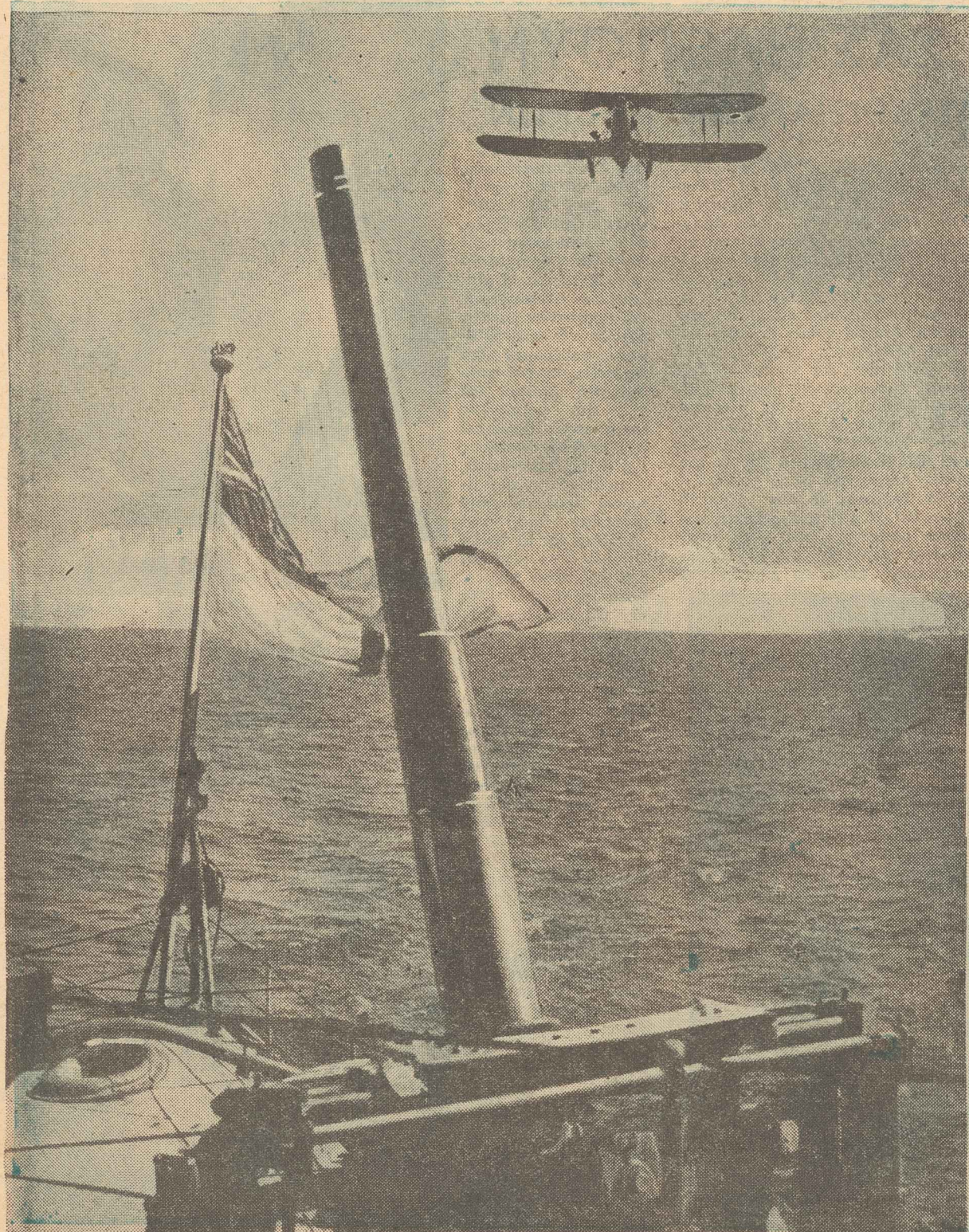
πειον. Κάθεσθε σ' ένα παγκάκι καί άρξίστε τό διάβασμα. Κάνε- τε πολύ καλά. 'Αλλά προσέξτε λίγο. Την ώρα που είσθε άπορ- ροφημένη στο διάβασμα, μία ι- κή πνοή αύρας έρχεται καί ά- νασκαφώνει τό φρεμιά σας. Λέ- γει καί ήταν ανανεωμένη με τόν ά- πέναντι καθήμενον νεαρό, είνε τόν όποιον έτοιμάσε ένα πρότυπο τά- ξεως ήρθαλμύρον γεύση. Στην κοινωνία αυτή δέν μπορεί να ήχη κανείς έμπιστοσύνη, ούτε στις ά- δώες άδρες. Κι' αυτές γίνονται πολλές φορές σενεργή άδιακρι- σιάν! Καί έτσι λοιπόν την ώρα που σεις διαβάσετε τό βιβλίό σας ή την έφημερίδα σας, διαβάσει κι' ο άπέναντι νεαρός... άνατο- μείν. Κι' άν είνε μάλιστα καί κα- σίως φορητής, που ήλθε στον κήπο να μελετήσιν για τις εξετα- σεις του, πείε, τό πήρατε στό

πρόσωτόν σας. Προσέξτε, όταν ει- σθε έξω από τό σπίτι σας, διότι πολλές μικροσποδιές καί μι- κροπροσεξίες σας θέτουν είνε κίνδυνον την σεμνότητά σας. Τό άνδρικό μάτι κερραόκει. Περιμέ- νει σάν τζαμακίτης δημοσιού θε- αματος. Θά αναφερώμεν εδώ τις πιο συνηθισμένες περιπτώσεις, κατά τις όποιες κυθώντες να παρραδότες τά μουσικά σας είνε κοινήν θείαν. 'Ετσι θα σας δώσω- μεν χρήσιμες οδηγίες, να πο- φυλάξετε. Συναμά δέν νομίζο- μεν, ότι εξυμνητούμεν μ' αυτόν τόν τρόπον καί την δημοσίαν ή- βικην.

Λοιπόν άρχίζουμε. Πρώτη περ- πτωσις κίνδυνου της γυναικείας σεμνότητος: τό αυτοκίνητον, είτε ταξί, είτε ιδιωτικόν. Προσοχή, έ- να χρησιμοποίητε αυτό τό με- τροφικόν μέσον καί τό χρησι- μοποιείτε έπιτακτως όλες όρες είσθε κάπως έμπορος. Στά μα- γαζιά, στην μούβια, στις φίλες σας, στο γυμνάσιό σας, στο σινε- μά, ηγαννίστε με ατάκην. Σ' αυτές λοιπόν τις συχνές περι- πτώσεις πρέπει να είσθε προσε- κτικές καί όταν μπαίνετε, άλλ' άλλως, όταν γυρνάτε από τό αυ- τούκίνητο. 'Όταν ο άσφρη πατή- ρας φέρνει καί σας άνοίγει την πορτούλα για να κατεβήτε στο δρόμο, τό νού σας στή φούστα σας. Διότι λιποτακτεί αυτήν την στιγμήν, μαζεύεται προς τά πό- δια καί άφηνει άκατάλητα τά έπώ- δια σας. 'Εως ότου πατήσετε στο πεζοδρόμιο καί άναγκάσετε τη φούστα σας να χυθή πάλι προς τά κάτω, πρέπει να δείξετε «όσα όμια» άρόκων κρότων χρεών κατά τόν άσφινόν τρα- γικόν. Καί δέν θα έχετε γλυτώ- σει από τά άνδρικά βλέμματα, που περιφέρονται παντού σάν πενιολόοι σκύλοι. Κι' από κάπου ίσως σας ύποδεχί ή φράσις:

— 'Ω, πό, πό, μανούλα μου! Είνε άλήθεια κομμάτι δύσκολο, να καθορμήσιν μία γυναικα, να υποστή... άποκαλυπτήρια την στιγμήν που κατεβάνει από τό αυτοκίνητο. Είνε τέτοια ή κατα- σκήνη της ένδομότητος κα

Κολοσσοί σιδηρένιοι με πέλ'ωρια τηλεβόλα διασχίζουν τις θάλασσες, ενώ χαλύβδινα πουλιά βομβούν στον αέρα

Ο πόλεμος! Η λέξις που ε-πανολεμάνετα διαρκώς τους τελευταίους μήνες. Θά γίνη; Δεν θα γίνη; Είνε άνα-πόφευκτος; Θά μπορούσαν οι λαοί να τον αποφυγούν; Ο κόσμος περνά πάλιν τις δρα-ματικές ημέρες του 'Ιου-νίου του 1914. Όπως και τότε, έτσι και τώρα το παρκαμικό μπορεί να προ-καλέση την καταστροφήν. Η δυσπιστία που χαρακτηρί-ζει τας σχέσεις των κρατών ει-με ο μεγάλος κίνδυνος. Όλα πα έθνη έτοιμάζονται για τον πόλεμον. Οι έξοπλισμοί άπορ-ροφούν το μεγαλύτερον μέρος των προϋπολογισμών όλων των χωρών. Μία πρόσφατη στατι-στική καθορίζει ότι τα 44% πών χρημάτων που δαπανούν τα κράτη, ξοδεύονται για τις πολεμικές προπαρασκευές. Η Γερμανία έδωκεν μέσα οε τρία χρόνια 1.500.000.000 λίρες στερλίνες για τους έξοπλι-σμούς της. Έξ άλλου η 'Ι-ταλία έδωκεν 33.000.000.000 λι-ρίτες έως τώρα για την αλ-βιοπικήν έκστρατείαν και για τις συνέπειές της. Η Μεγάλη Βρετανία άπεσείας να δα-πανήση μέσα οε πέντε χρόνια 1.500.000.000 λίρες για να συμ-πληρώση τους έξοπλισμούς της. Η Γαλλία διέρχεται οικο-νομικές δυσχερείς διότι έδα-να τεσσάρτα ποσά για να έτοι-μασθή στρατιωτικώς. Η Πο-λωνία, η Τσεχοσλοβακία, η Γιουγκοσλαβία, το Βέλγιον, η Ρουμανία έχουν παρασπρβή έ-πίσης από τον πυρετό των έξο-πλισμών. Η Ρωσία είνε ένα άπέραντο στρατόπεδο. Στην άλλη άκρη του κόσμου, η 'Ια-πωνία στρατοκρατείται. Όλα τα κράτη μία μόνι μέριμνα έ-χουν: την προπαρασκευή του πολέμου. Γιατί όλα είνε έθετα να έδν θά τον άποφυγούν και θέλουν να είνε έτοιμα την μοίρα σιτημήν.

Πού θά έκραγή όμως ο πόλε-μος; Ο κόσμος είνε γεμάτος πυριτιδαποθήκες και μπορεί ν' άνατιχάξη οποιαδήποτε από αυτές. Η 'Ισπανία, η Τσεχο-σλοβακία, η Μεσόγειος, το Βέλγιον, το Δάνταιχ, η Αλ-στρία, η Άπω Άνατολή είνε όλες έστίες πολέμου. Ο 'Αγ-γλος πρωθυπουργός κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν στον τελευταίο λόγο του, στην Βουλή των Κοινοτήτων έκανε την κατα-πληκτικήν άποκάλυψιν ότι την Δευτέρα 21 'Ιουνίου ο πόλε-μος ήταν σχεδόν εθέσιος και ότι το Βέλγιον είχε λάβει μά-λιστα τα πρώτα μέτρα να τον άντιμετωπήσῃ. Ο άγγλικός Τύπος μς πληροφορεί ότι την 30 Μαΐου, μετά το έπεισιδιόν που γερμανικού βορηκτού «Νιτόυτολαν», ο Χίτλερ ήθελε να κηρύξη τον πόλεμο κατά της 'Ισπανίας και ότι μάλιστα είχε δώσει την σχετική διατα-γή. Τον μετέπειτα, ετυχώς, οι υπεύθυνοι σύμβουλοι του.

Έτσι η 'Ισπανία άπτε-λει σήμερα την πιο έπικι-νδυη πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης. Άλλά δεν είνε μόνι αυτή. Στην Αυστρία είνε πάντοτε έπικείμενον ένα γερμανικό προαέκρημα. Κι αυτό είνε πόλεμος, γιατί ύ-παρξουν Δυνάμεις που δεν θά δεχθούν με κανένα τρόπο να ι-δούν την Αυστρία να γίνη γερ-μανική έστρατιά. Ένδεκα νά μεγαλώσῃ η Γερμανία κατά 6 όλόκληρα έκτατομήρια. Στην Μεσόγειον η Άγγλο - Ιταλική αντίζηλία έχει πάρει τέτοιαν οξύτητα, που ο πόλεμος μπο-ρεί να προκληθή από μία φαυνομενικώς άσχημανή ά-φορμήν. Η Άγγλία ένιχνύει τον στόλο και τις θάσεις της στην Μεσόγειον, από το Γι-βραλτάρ ως το Σουέζ. Η 'Ιταλία κάνει το ίδιο και έσπείζεται πρό πάντος στα άεροπλάνα και στα ύπο-βρυχία της για ν' άπειλήσῃ τις άγγλικές συγκοινωνίες στην Μεσόγειο. Ξέρουν καλά οι 'Ιταλοί ότι η σπονδυλική

στήλη της Βρετανικής Αυτο-κρατορίας περνά από αυτή την κλειστή θάλασσα. Η 'Ιτα-λική χερσόνησος κόβει την Μεσόγειο στη μέση, με την Σικελία δέ άπέναντι στην Λι-βύη, άποτελεί ένα έπικινδυνο φραγμό στο κέντρον άκρίβως της θαλάσσης αυτής. Σ' αυτό ύπολογίζουν οι 'Ιταλοί, για ν' άπειλήσουν τις άγγλικές συγ-κοινωνίες. Και η γενική γνώμη είνε ότι ο πόλεμος θά έκραγή μάλλον στην Μεσόγειον, άν δεν προλάβῃ νά έκραγή στην Κίνα, όπου η Ρωσία και η 'Ι-σπανία είνε έτοιμες ν' άλλλο-σπαράξουν.

Ο ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ

Οι λαοί έτοιμάζονται. Στη Γερμανία, στην 'Ιταλία, στη Ρωσία, στην 'Ισπανία η στρατιωτική προπαίεσις άρ-γίζει από μικρά παιδιά. Οι μα-θηταί του δημοτικού σχολείου μαθαίνουν πώς να χειρίζονται το όπλο και πώς να χρησιμο-ποιούν τις προσωπίδες για τα άερα. Και το χειρότερο, μα-θαίνουν να ζούν μέσα οε άτιμό-σφορα πολεμικού συντηγέ-μας. Με το ν' άκούσιν να γίνεται διαρκώς λόγος για πόλεμο, συνήθιζον στην ιδέα του και στο τέλος πιστεύουν σ' αυτήν. Η νέα γενεά γίνεται φιλοπό-λεμη, εν αντίθεσι προς την πολυαία, η οποία έκαμε τον πόλεμο του 1914-1918 καί γνω-ρίζει την φρική και τις άπογο-ητεύσεις του.

Όπως και πριν από το 1914, έτσι και τώρα η ιδέα του πολέ-μου καλλιεργείται συστηματι-κά σ' όριμένα κράτη, όπως είνε στον άποκαρτετιστήριό λό-γω πού προς την άγγλική νεο-λασία ο παρατιθίσις πρωθυ-πουργός κ. Μπάλντουιν. Και έννοτιόν της ιδέας αυτής έξο-γέρθη ο Άγγλος πολιτικός. Η έξέγερσις του όμως δεν άλλα-ξε την πραγματικότητα. Παν-τού η βιομηχανία έργάζεται για νά σπασαρεύῃ πολεμικόν

μηχανικόν κέντρον της Τσεχοσλοβακίας και δεν θάβηται τίποτε στην θέ-σις του. Κατόπιν η έπίθε-σις του γερμανικού στρατού θά ήταν μία εδ-κόλος έπιχείρησις, γιατί ο έγθρος θά είχε προσ-άληθῃ στα νευραλγικά του σημεία...

ΘΑ ΞΑΝΑΖΗΣΟΥΜΕ ΠΑΛΙ ΤΙΣ ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ 1914; ΑΡΚΕΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΣΤΙΘΑ ΓΙΑ Ν' ΑΝΑΨΗ Η ΠΥΡΙΤΙΔΑΠΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΠΙ ΠΟΔΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ.- Η ΔΥΣΠΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ Ο ΠΥΡΕΤΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟ- ΠΛΙΣΜΩΝ.- ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΙΛΙΓΓΟ.- ΣΤΡΑΤΟΙ, ΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ.- ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ.- ΤΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.- Η «ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ» ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ.- ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΕΛΕΤΟΥΝ ΤΑ ΕΠΙΤΕΛΕΙΑ.- Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΑΜΑΧΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΜΕ ΤΟΝ «ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ΠΟ- ΛΕΜΟ».- Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ.- Θ' ΑΠΟΦΕΥΧΘΗ ΑΡΑ ΓΕ Η ΡΗΣΙΣ;

ΤΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ "ΕΝΟΠΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ."

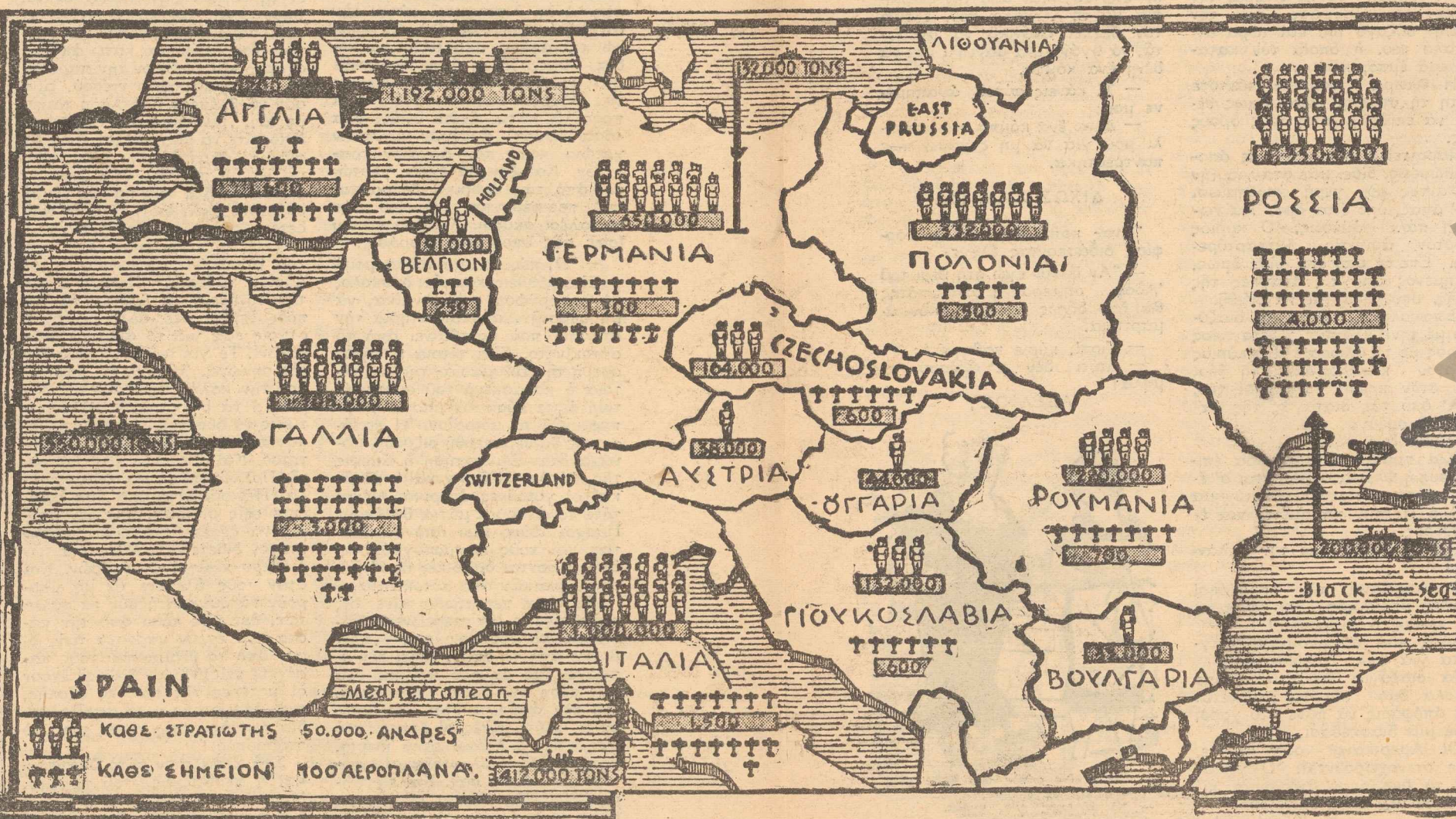
Ολικόν : άεροπλάνα, τάνκς, τηλεβόλα, πολυβόλα, τυφέκια, άερα, όθίδες, σφαίρες, όλα τα μέσα της καταστροφής. Παν-τού τα ναυπηγεία έτοιμάζουν νέα πολεμικά. Η Άγγλία ά-νεκταίνεται όλον τον παλαιόν στόλον της και ναυπηγεί νέα υπερδρενιώτα, νέα καταδρομι-κά, νέα άντιτορπιλλικά, νέα ά-εροπλανοφόρα, νέα ύποβρυχία. Την μισούντα όλα τα ναυτικά κράτη: η 'Ιταλία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ρωσία, η 'Ισπα-νία, η Άμερική. Είς όλα τα έκατοντάδων γυλιόμετρων ά-ποστάσιν, όπου πρέπει να δη-μιουργήσουν από την άρχή τη ζωή τους. Στά σούρα τους τα κράτη άγρουνόν και παραμυνούν, έτοιμα, στον πρώτο κίνδυνο να διατάξουν «πύρι». Στις έκατοντάδες στρατιωτικά άεροδρόμια της Ευρώπης χιλιάδες άεροπλάνα περιμένουν ν' άπογειωθούν, για να σκορπίσουν από τα ύ-ψη των άλεθρο και την κατα-στροφή. Πολλοί πιστεύουν ότι τον πόλεμο θά τον κερδίσει ο κείνος, που θά κάνει μίαν αλ-φινδιστικήν έπιδρομήν με τα άεροπλάνα του κατά των με-γάλων κέντρων του έγθρου του. Είς τας κεραισάς έν-τοπίας τα έθλιν, ενός άνω-πέρου αέριον όχημα, που θά ή-κε πριν από λίγους μήνες και περιέγραφε προφητικά τον προσεχί πόλεμο. "Ελεγε ότι τα γερμανικά άεροπλάνα — δύο έως τρεις χιλιάδες — θά έκαμαν μίαν άσχημην αλφιν-διστικήν έπιδρομήν κατά της Πράγας και των μεγάλων δι-

αί πολεμικαί δυνάμεις

Μιά άμερικανική στατιστι-κή, η όποία έγινε πέρσι, δί-νει μικρότερος άριθμούς, άλλ' αυτή άναφέρεται στα έ-πίσημα στοιχεία, που παρέ-χουν οι διαφόρες κυβερνήσεις για τις πολεμικές δυνάμεις πων εν καιρώ ειρήνης. Κατά την στατιστικήν αυτήν, οι δυ-νάμεις των κυριωτέρων κρα-τών — έπαναλαμβανόμεν: εν καιρώ ειρήνης — είνε οι έ-ξής: Άγγλία : στρατός 200.000 άνδρες, στόλος 1.192.000 τόννοι, άεροπλάνα 1.600. Γαλλία : στρατός 708.000, στόλος 550.000 τόννοι. Άερο-πλάνα 3.000. 'Ιταλία : στρατός 1.000.000, στόλος 412.000 τόννοι, άεροπλάνα 1.500. Γερμανία : στρατός 650.000, στόλος 162.000, άεροπλά-να 1.300. Πολωνία : στρα-τός 332.000, άεροπλάνα 500.

Ρωσία : στρατός 1.300.000, στόλος 260.000, άεροπλά-να 4.000. Τσεχοσλοβακί-α : στρατός 164.000, άερο-πλάνα 600. Γιουγκοσλαβί-α : στρατός 132.000, άερο-πλάνα 600. Ρουμανία : στρατός 220.000, άεροπλάνα 700.

Είς περίπτωσιν, όμως, πολέ-μου, οι στρατοί που θά έπι-στρατευθούν, θά είνε πολύ με-γαλύτεροι. Μία γαλλική στα-τιστική δίνει τους εξής τρο-μακτικούς άριθμούς γι' αύ-τούς. Έτσι η Άγγλία θά μπο-ρή νά έπιστρατεύσῃ 4.000.000 άνδρες, η Γαλλία 3.800.000, το Βέλγιον 800.000, η Τσεχοσλοβακία 1.300.000, η Ρουμανία 1.700.000, η Γιου-γκοσλαβία 1.300.000, η Ρω-σία 12.000.000, η Πολωνία 3.000.000, η 'Ιταλία 3.800.000, η Γερμανία 6.000.000, η Ούγ-γαρία 800.000, η Αυστρία 600.000, η Τουρκία 1.000.000, η Βουλγαρία 500.000, αλ Βαλτι-καί χώραι (Αλβανία, Έσθο-νία, Λεττονία) 630.000. Σύνο-λον, έπιδόξῃ, στρατών πολυ-μεγαλύτερον από ότι περετά-χη κατά τον μεγάλον πόλε-μον. Συνολικός ή Ερώρτη ήμπορεί νά έπιστρατεύσῃ 52.500.000 άνδρας, πλήρως έξο-πλισμένους εις μίαν προσεχή πανευρωπαϊκήν ρήξιν, με του-λάχιστον 40.000 άεροπλάνα, με δεκάδες χιλιάδων τάνκς και τηλεβόλα, με έκατοντά-δες χιλιάδων πολυβόλα, με τεραστίες ποσότητες πολεμι-κού ύλικού. Είς όλα τα ση-

Χάρτης των κυριωτέρων κρατ'ων της Ευρώπης και των πολ'εμικών δυνάμεών πων εν καιρ' ειρήνης, επί τη βάσει των έπίσημων στατιστικόν

Οι στρατοί όλων των εθνών του κόσμου έχουν έφοδιασθή σήμερα με τα τελειότερα μηχανικά μέσα

μεία των διαφόρων κρατών έχουν κατασκευασθή από την γήν πελώρια όπλοήκα, όπου έχουν συσσωρευή τα πολε-μερικά, όπου έχουν έναποθη-κευθή αλ πρώται ύλαι.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΥΛΑΙ

Και έδω τίθεται επί τάπη-τος το κύριον πρόβλημα που άντιμετωπίζουν δύο από τα μεγαλύτερα κράτη της Ευρώ-πης: το πρόβλημα των πρώ-των ύλών. Η Γερμανία και η 'Ιταλία είνε αι μόναι χώραι του κόσμου, που δεν έχουν ούτάρκειαν εις πρώτας ύλαι. "Οτι χρειάζονται για να συ-νεχίσουν τους έξοπλισμούς των: σίδηρο, χαλκό, σίβηρα, κασίδις και πετρελαιο και γαι-άνθρακα είνε υποχρεωμένες νά τ' άγοράσούν. Και δεν μπο-ρούν. Δεν έχουν τα μέσα. Ν' αγοράσουν πρώτες ύλαι, δεν μπο-ρύν, έλλείπει συνολι-λάγματος. Και κινδυνεύουν να διακόψουν τους έξοπλι-σμούς των, διότι δεν έχουν τις άπαραίτητες πρώτες ύλαι. Τα σχέδια αύταρκείας δεν φα-νούνται άποτελεσματικά. Η "πομπήα πρώτων ύλών με το σύστημα των άναλλάγων, με το κλήρω, δεν είνε έπαρ-κεί. Και ο άσκληρο το έργο-παιόν πρόβλημα στρέφεται νύκτα από αυτή την άνάγκη: πρώτες ύλαι. Η Γαλλία και η Άγγλία, που με τις άποικί-ες τους έχουν περισσότερα πρώτων ύλών, άρνούνται να προμηθεύσουν στην Γερμανία και στην 'Ιταλία, γιατί ξέ-ρουν ότι θά τις βοηθήσουν να συμπληρώσουν τους έξοπλι-σμούς των, που στρέφονται έ-ναντίον των. Έτσι η Γερμα-νία και η 'Ιταλία άναγκάστη-καν ν' αναζητήσουν πρώτες ύλαι στην 'Ισπανία, που έχει άάθρονες, ίδιως σίδηρο, χαλ-κό, υδράργυρο, γαιάνθρακα. Οι πρώτες ύλαι είνε στην έσ-

των κατά του Τολέδο, αι μά-χαι της Μαδρίτης, η έπίθεσις της Βισκαίας, η μάχη της Γουαδαλακάρα ύπηρέαν πολυ-τιμα μυστήρια δια τα έξνα έπιτελεία: έδιδεσαν ότι δεν θά μπορούσαν να διδάξουν και αλ μεγαλύτερα γυμνά-σια. Και άκομα έδειξαν τί θά είνε ένας ευρωπαϊκός πόλε-μος: η τρομερότερη κατα-στροφή που έχει γνώριση ο κοσμος. Αι έπιχειρήσεις θά έ-πρεκτούν και αλ τα μετόπισ-τον. Θά είνε ο ολόκληρωτι-κός πόλεμος που προπαγαν-δίζει και προφητεί ο Λού-ντεντορφ. Θά είνε πόλεμος έ-θνων. Κάθε έθνος θά επιδιώ-ξη νά έξωνόσῃ το αντίπαλόν του. Και όχι μόνον τον στρα-τόν, άλλα και τον άμαχον πληθυσμόν. Οι πληθυσμοί θά έξωνώνονται με άερας, τα βιομηχανικά κέντρα θά κατα-στρέφονται με έναέριους βομ-βαρδισμούς, τα δάση και τα σπαρτά θά πυρπολούνται με εμπρηστικούς έσμούς, τα ύδρα-γώγια θά δηλητηριάζονται αλ πόλες θά γίνονται στόγοι όθίδων και βομβών και κα-νε νεν θά είνε άσφακής, ά-πουδήςποτε και αν εύρίσκειται.

Ο κόσμος, ζῇ μίαν «ενοπλι-νικήν» που οδηγεί προς τον πόλεμον. Τα έθνη διαστίζουν προς άλλαλα και έξοπλίζου-νται, διά ν' άντιμετωπήσουν κινδύνους, πραγματικούς ή φανταστικούς. Έπαινε ένα-ντιον το 1914 με μυστηριώδη σχέδια — άκρίβειαν, άλλ' εις μεγαλύτερον έκτασιν. Και το Σεργέγιον ήμπορεί νά γίνη από σιτημής, εις σιτημην, και είνε άμείδιον αν κα-τά την κρίσημν σιτημην θά ύπαρξη ψυχραιμία, διά ν' ά-ποφευχθή η καταστροφή. Με τον κατήφορον που έπάρην η Ευρώπη προς την άίσουσον του πολέμου, ίσως να μη συ-λάντηση κανένα έμπόδιον ή κανόν να την σταματήσῃ.

Μία Ματιά στον Κόσμο

ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΩΒΟΣ ΝΑ ΠΙΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

Είχε η Νεκρά Θάλασσα, η οποία αναμείχθηκε έτσι από τους Σαυροπόρους, έλλειψη πάσης ζωής τριών ωρών.

Ούτε δέντρο, ούτε η παραμικρή θάλασση υπήρχε.

Είχε ένα έδαφος καμένο και βραχώδες.

Τα νερά της μεγάλης αυτής λίμνης, είνε γλυκύτερα από τον φανή, γλυκύτερα στην άψη, και περιέχουν τόσο πολύ αλάτι, που μέσα σ' αυτά δεν μπορεί να ζήσει ψάρι.

Τα ψάρια από πέφτον στη Νεκρά Θάλασσα από την πλημυρία του 'Ιορδάνου ποταμού και του 'Αρνου, πεθαίνουν άμεσως.

Το νερό της Νεκράς Θάλασσας είνε εξη φορές πιο άγλυμο από το κανονικό της θαλάσσης, και γι' αυτό είνε πολύ βαρύτερο στο σχετικό του όγκο από το θάρος του ανθρώπινου σώματος.

Άρα στη Νεκρά Θάλασσα είνε αδύνατον ν' πινη κανείς, ακόμη κι αν δεν ξέρη διόλου κολλύμια.

Η Ιστορία λέγει ότι ο Τίτος, ο κατακτητής της 'Ιερουσαλήμ, είχε διατάξει να πνύνουν στη Νεκρά Θάλασσα έκατο 'Εβραίους. Αυτοί όμως, που έδωσαν το έδαφος, δεν έβουλιασαν, αλλά έσκαψαν στην επιφάνεια και επέλεξαν προς μεγάλην εκπλήξιν των Ρωμαίων στρατιωτών.

Τα νερά της Νεκράς Θάλασσας έχουν θεραπευτική ιδιότητα έναντι των ρευματισμών.

Στα νερά της Νεκράς Θάλασσας εθεραπεύθη ο Βασιλεύς 'Ηρώδης.

ΕΝΑ ΓΑΜΗΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΛΩΣ ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ

Δύο κούρνια ζευγάρια, φίλοι και οι τέσσαρες, άφου παντρεύτηκαν την ίδια μέρα, απέφευξαν να κάνουν το γάμλιο ταξίδι τους μ' ένα μικρό καράκι, κινώντας τον γύρο της Ευρώπης.

Έφυγαν από το Βέλγιο και έπρόκειτο να περάσουν τη Μάγχη και να μπειν από το Γιβραλτάρ στη Μεσόγειο.

Πριν φθάσουν όμως στο Γιβραλτάρ έβλεπαν τέτοια φουρτούνα, που αναγκάστηκαν να χωρισθούν για να σωθούν.

Το ένα ζευγάρι λοιπόν έπηρε μια βαρκούλα και το άλλο έμεινε επάνω στο καράκι που είχαν αναποδογυρίσει.

Πόσες φορές ο δυστυχής σύζυγος δεν αναγκάστηκε να κάνει βουτιά για να σώση το τροφό του ήμιν, από τον πνιγμό. Εύτυχος που πέρασε ένα αναποδογυρισμένο καράκι και τους περιμάζεψε κι έτσι τους άπεριέβαλε στο Αλβερτλόν, όπου και κατέβηκαν.

Το ένα ζευγάρι κατέβηκε από το καράκι και πήδησε στην θάλασσα, όπου έβλεπε να κινούνται τα πλοία, από τα οποία ήρχισαν να κάνουν σημάδια, τους περιμάζεψε και τους μετέφερε στον πρώτο λιμένα του Καναδά.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ

Η ιδέα του ανέλκυστήρος είνε πολύ παλιά.

Πρώτος ο μηχανικός Βύλλαγιλ είχε δώσει αντίδοτο κι' έτσι το πρώτο που καθόσαν σ' αυτή την πολυβόρνη κρέμασε τα διπλά σκηνία, κατέβηκαν τα βάρα και ανέβαινε η πολυβόρνη, η οποία περνούσε ανάμεσα από τοίχους και τρύπες των όρφων, και έπιγαν από το κάτω πάτωμα στο δεύτερο και τρίτο.

Την πρώτη εγκατάσταση, στο μέγαρο του την έκανε ο πρίγκιπ Κοντέ στο Παρίσι.

Ένα θράδυ όμως κάτι έπασαν να βουτιά για να σώση το τροφό του ήμιν, από τον πνιγμό. Εύτυχος που πέρασε ένα αναποδογυρισμένο καράκι και τους περιμάζεψε κι έτσι τους άπεριέβαλε στο Αλβερτλόν, όπου και κατέβηκαν.

Το 1860 έγινε ο πρώτος ανέλκυστης κλαβή στη Τζένοβα της 'Ιταλίας, μέσα σ' ένα μέγαρο.

Τα αντίδοτα ήσαν δειμένα στα σκηνία.

Ο ανέλκυστήρας αυτός υπήρχε ακόμα μέχρι σήμερα, αλλά τα σκηνία έχουν αντικαταστήσει με γερά χοντρά σύρματα.

ΟΓΔΟΝΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟ

Μία άποστολή, από έκατο πενήντα περιηγητές και πλήρωμα, έφθασε μία μέρα μ' ένα γιού από τη Νέα Υόρκη και κατευθύνθησαν προς βορράν, ταξιδεύοντας διαρκώς κοντά στην ακτή.

Το ταξίδι βέβαια έπιγανε πολλή καλά, και οι περιηγητές απέθαναν από κοντά τα όρια της, απομακρύναν στα μικρά λιμανάκια και διεσκέδαν με το ραδιόφωνο του πλοίου.

Μία νύχτα όμως και όταν ξαφνικά είχαν ξεπεράσει τον Καναδά και πλησίαζαν προς τα πα-

Το δάφνισμα των νυχτών στα δάκρυα των ποδιών μπορεί να κινείται από ένα έπικινδυνο. Μία Αμερικανίδα, η οποία είχε βάλει κόνια τα νύχτα των ποδιών της, έπιγαν στη θάλασσα να κάνει το μπάνιο της.

Κάποιο μεγαλούτσικο ψάρι, το οποίο παρακολουθούσε την κολυμβητήρια και έβλεπε τα κόνια αυτά πραγματικά μέσα στο νερό, ποιος ξέρει γιατί τή- πησε τα δάκρυα της ναρκάρει της δάγκωσε με δύναμη το μεγάλο δάκτυλο.

ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ένα περιοδικό της Γαλλίας έθεσε το ερώτημα αυτό στις αναγνώστρες του:

«Ποιος είνε ο τελειότερος άντρας;»

Από τα ερωτήματα που συνεκέντρωσε κατέληξε σ' αυτά τα συμπεράσματα:

«Οι ο τελειότερος άντρας είνε εκείνος, ο οποίος όταν χάνη δεν λυπείται και όταν κερδίζει δεν υπερφρονεί. Έκείνος ο οποίος σέβεται την γυναίκα. Έκείνος που δεν ξεπέφτει και ταπεινώνεται μπροστά στους πλούσιους. Έκείνος ο οποίος τρώει με ευστασία τα λείψατά του και δεν επιβαρύνει κανένα.

ΚΑΛΩΣΕΙΣ ΜΑΝΤΑΡΙΩΝ

«Επειδή τα μαντάρια είνε μία πολύ γευστική, αλλά και άριστη τροφή, έπιγαν όμως έπικινδυνη, όταν μαγειρεύονται από κάμους, γι' αυτό μία εταιρεία στη Γερμανία έσκέφθη να καλλιεργή έιδικά μαντάρια, τα οποία περιποιείται με όλους τους όρους της έπιστήμης, για να γίνουν μεγάλα, θρεπτικά, εύγευστα, αλλά...

...και ακίνδυνα.

Προηγουμένως λοιπόν το μεγαλύτερο εργοστάσιο κινεζικών, το οποίο τα καλλοιώνει, έδωκε πληρώνοντας όλους τους όρους υγιεινής και μεγέθους.

ΠΑΛΙΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ

Στο αυτόφωρο του αστυνομικού τμήματος της συνοικίας Μαρμπλτον του Λονδίνου έδιδάτο ένας συστηματικός λαποδότης.

Η τελευταία του κλοπή είχε ως εξής:

Έμπηκε σ' ένα υποδηματοποιείο, έπηρε ένα ζευγάρι παλιά παπούτσια και έσπευσε να δρύν τον άστυφύλακα της συνοικίας.

Τον έπληρωσε και το έπεισε:

— Έκλεψα ένα ζευγάρι παπούτσια πηγαίνετε με μέσα.

Ο δικαστής, άφου άκουσε τον άστυφύλακα, έρώτησε και το λαποδότη:

— Γιατί το έκανες αυτό; Γιατί έσπευσε να μολογήσης την κλοπή σου;

— Κύριε πρόεδρε, θάρκα μία άφορμή να με στείλουν στη φυλακή γιατί πεινούσα. Έχω δύο μέρες να φάω. Δεν ήθελα να κλέψω για να φάω από τα κλεμμένα.

Έκλεψα για να με πιάνε μέσα, να μπορέσω να φάω ένα πιάτο φαί.

Ο δικαστής θρέθηκε σ' ένα μεγάλο δилημμα.

Άφου έσκέφθη πάρα πολύ, είπε:

— Σκέφθηκα ότι δεν είχες ύπνιν σου να άφαιρέσης από τον υποδηματοποιό τα παπούτσια, άρα άδικημα δεν υπάρχει. Έπομένως δεν μπορώ να σε καταδικάσω. Η δική μου γνώμη είνε αυτή:

Κύτταξε την προσοχή φορά που θα πεινάς να πιάς να κινής τη δουλειά σου σε άλλη συνοικία. Έως ο δικαστής του τμήματος έκείνου να χη διαφορετική γνώμη και να σε στείλη στη φυλακή να παίρνης τα ενομιά σου.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΙΛΟΥΝ

Ένας Έλληνας στο Βελγικό Κονγκό, τις ώρες που δεν είχε δουλειά άπασχολείτο με καμιά δεκαριά πιθήκους που είχε και τους οποίους έμάθαινε να κάνουν διάφορα παιχνίδια.

Τους είχε πιάσει στο δάσος από πολύ μικρά κι' έτσι μπορούσε να τους προημιάζει όπως ήθελε.

Μεταξύ των άλλων τους έμαθε να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

Τρεις λίτρες σπανάκι την ήμερα είνε η διαίτα την οποία έφαγαν οι πιθήκοι που έμαθον να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΙΜΨΩΝ

Υπάρχει είνε την Βαλτιμόρη, την πόλιν όπου έγεννήθη η κ. Σίμψον, μία «έλαση των φίλων της Ουάσις Σίμψον», που περιλαμβάνει 6743 μέλη.

Κάποιος κ. Σλάισερ άγόρασε το σπίτι όπου έγεννήθη η νύν δουκίσσα του Ουόλτον και το μετέτρεψε είνε μουσείο. Έκεί εκτίθενται όλα όσα άφορούν τη ζωή και τους έρωτας της Ουάσις και ένα θέατρο μαριονετών, που θα υπενθυμίζει το κυριώτερον έπεισόδιον της ζωής της, όπου ο κ. Μπάλντουιν παίζει το ρόλο του διαβολού.

ΜΙΑ ΕΚΡΗΣΙΣ

Τηλεγραφοφών από την Νέα Υόρκην ότι είνε τα εργοστάσια χαλκού του Νιλ έσημειώθη έκρηξις δυναμική, η οποία κατέστρεψε την κεντρική είσοδον.

Ο άρμόιος των θυμάτων δεν άνεκαυμάθη, αλλά φαίνεται ότι είνε πολύ μικρός. Οι διευθυντές των εργοστασίων άνεκοίνωσαν ότι οι 4000 εργατοί της έπιχειρήσεως επανέλαβον τας έργασιας τας.

ΤΟ ΑΛΟΓΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ένας Καυκάσιος, ο 'Ομάν Σαγίν, έχει ένα άλογο που το ονομάζει «Το Λευκό Πουλί».

Το άλογο όμως αυτό παρουσιάζει έξαιρετικά φαινόμενα.

Άκούει, σκεννεύεται, έκτελει όλα του λένε τόσο καλά, σαν

ΔΕΝ ΤΟΝ ΘΕΩΡΗΣΕ ΑΞΙΟΠΙΝΟ

Στο αυτόφωρο του αστυνομικού τμήματος της συνοικίας Μαρμπλτον του Λονδίνου έδιδάτο ένας συστηματικός λαποδότης.

Η τελευταία του κλοπή είχε ως εξής:

Έμπηκε σ' ένα υποδηματοποιείο, έπηρε ένα ζευγάρι παλιά παπούτσια και έσπευσε να δρύν τον άστυφύλακα της συνοικίας.

Τον έπληρωσε και το έπεισε:

— Έκλεψα ένα ζευγάρι παπούτσια πηγαίνετε με μέσα.

Ο δικαστής, άφου άκουσε τον άστυφύλακα, έρώτησε και το λαποδότη:

— Γιατί το έκανες αυτό; Γιατί έσπευσε να μολογήσης την κλοπή σου;

— Κύριε πρόεδρε, θάρκα μία άφορμή να με στείλουν στη φυλακή γιατί πεινούσα. Έχω δύο μέρες να φάω. Δεν ήθελα να κλέψω για να φάω από τα κλεμμένα.

Έκλεψα για να με πιάνε μέσα, να μπορέσω να φάω ένα πιάτο φαί.

Ο δικαστής θρέθηκε σ' ένα μεγάλο δилημμα.

Άφου έσκέφθη πάρα πολύ, είπε:

— Σκέφθηκα ότι δεν είχες ύπνιν σου να άφαιρέσης από τον υποδηματοποιό τα παπούτσια, άρα άδικημα δεν υπάρχει. Έπομένως δεν μπορώ να σε καταδικάσω. Η δική μου γνώμη είνε αυτή:

Κύτταξε την προσοχή φορά που θα πεινάς να πιάς να κινής τη δουλειά σου σε άλλη συνοικία. Έως ο δικαστής του τμήματος έκείνου να χη διαφορετική γνώμη και να σε στείλη στη φυλακή να παίρνης τα ενομιά σου.

ΕΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΕΠΙΔΕΙΝ ΤΩΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ ΠΛΑΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τα αντίδοτα ήσαν δειμένα στα σκηνία.

Ο ανέλκυστήρας αυτός υπήρχε ακόμα μέχρι σήμερα, αλλά τα σκηνία έχουν αντικαταστήσει με γερά χοντρά σύρματα.

ΣΠΑΝΑΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τρεις λίτρες σπανάκι την ήμερα είνε η διαίτα την οποία έφαγαν οι πιθήκοι που έμαθον να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

Τους είχε πιάσει στο δάσος από πολύ μικρά κι' έτσι μπορούσε να τους προημιάζει όπως ήθελε.

Μεταξύ των άλλων τους έμαθε να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΙΜΨΩΝ

Υπάρχει είνε την Βαλτιμόρη, την πόλιν όπου έγεννήθη η κ. Σίμψον, μία «έλαση των φίλων της Ουάσις Σίμψον», που περιλαμβάνει 6743 μέλη.

Κάποιος κ. Σλάισερ άγόρασε το σπίτι όπου έγεννήθη η νύν δουκίσσα του Ουόλτον και το μετέτρεψε είνε μουσείο. Έκεί εκτίθενται όλα όσα άφορούν τη ζωή και τους έρωτας της Ουάσις και ένα θέατρο μαριονετών, που θα υπενθυμίζει το κυριώτερον έπεισόδιον της ζωής της, όπου ο κ. Μπάλντουιν παίζει το ρόλο του διαβολού.

ΜΙΑ ΕΚΡΗΣΙΣ

Τηλεγραφοφών από την Νέα Υόρκην ότι είνε τα εργοστάσια χαλκού του Νιλ έσημειώθη έκρηξις δυναμική, η οποία κατέστρεψε την κεντρική είσοδον.

Ο άρμόιος των θυμάτων δεν άνεκαυμάθη, αλλά φαίνεται ότι είνε πολύ μικρός. Οι διευθυντές των εργοστασίων άνεκοίνωσαν ότι οι 4000 εργατοί της έπιχειρήσεως επανέλαβον τας έργασιας τας.

ΤΟ ΑΛΟΓΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ένας Καυκάσιος, ο 'Ομάν Σαγίν, έχει ένα άλογο που το ονομάζει «Το Λευκό Πουλί».

Το άλογο όμως αυτό παρουσιάζει έξαιρετικά φαινόμενα.

Άκούει, σκεννεύεται, έκτελει όλα του λένε τόσο καλά, σαν

ΔΕΝ ΤΟΝ ΘΕΩΡΗΣΕ ΑΞΙΟΠΙΝΟ

Στο αυτόφωρο του αστυνομικού τμήματος της συνοικίας Μαρμπλτον του Λονδίνου έδιδάτο ένας συστηματικός λαποδότης.

Η τελευταία του κλοπή είχε ως εξής:

Έμπηκε σ' ένα υποδηματοποιείο, έπηρε ένα ζευγάρι παλιά παπούτσια και έσπευσε να δρύν τον άστυφύλακα της συνοικίας.

Τον έπληρωσε και το έπεισε:

— Έκλεψα ένα ζευγάρι παπούτσια πηγαίνετε με μέσα.

Ο δικαστής, άφου άκουσε τον άστυφύλακα, έρώτησε και το λαποδότη:

— Γιατί το έκανες αυτό; Γιατί έσπευσε να μολογήσης την κλοπή σου;

— Κύριε πρόεδρε, θάρκα μία άφορμή να με στείλουν στη φυλακή γιατί πεινούσα. Έχω δύο μέρες να φάω. Δεν ήθελα να κλέψω για να φάω από τα κλεμμένα.

Έκλεψα για να με πιάνε μέσα, να μπορέσω να φάω ένα πιάτο φαί.

Ο δικαστής θρέθηκε σ' ένα μεγάλο δилημμα.

Άφου έσκέφθη πάρα πολύ, είπε:

— Σκέφθηκα ότι δεν είχες ύπνιν σου να άφαιρέσης από τον υποδηματοποιό τα παπούτσια, άρα άδικημα δεν υπάρχει. Έπομένως δεν μπορώ να σε καταδικάσω. Η δική μου γνώμη είνε αυτή:

Κύτταξε την προσοχή φορά που θα πεινάς να πιάς να κινής τη δουλειά σου σε άλλη συνοικία. Έως ο δικαστής του τμήματος έκείνου να χη διαφορετική γνώμη και να σε στείλη στη φυλακή να παίρνης τα ενομιά σου.

ΕΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΕΠΙΔΕΙΝ ΤΩΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ ΠΛΑΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τα αντίδοτα ήσαν δειμένα στα σκηνία.

Ο ανέλκυστήρας αυτός υπήρχε ακόμα μέχρι σήμερα, αλλά τα σκηνία έχουν αντικαταστήσει με γερά χοντρά σύρματα.

Ο ανέλκυστήρας αυτός υπήρχε ακόμα μέχρι σήμερα, αλλά τα σκηνία έχουν αντικαταστήσει με γερά χοντρά σύρματα.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΙΛΟΥΝ

Ένας Έλληνας στο Βελγικό Κονγκό, τις ώρες που δεν είχε δουλειά άπασχολείτο με καμιά δεκαριά πιθήκους που είχε και τους οποίους έμάθαινε να κάνουν διάφορα παιχνίδια.

Τους είχε πιάσει στο δάσος από πολύ μικρά κι' έτσι μπορούσε να τους προημιάζει όπως ήθελε.

Μεταξύ των άλλων τους έμαθε να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

Τρεις λίτρες σπανάκι την ήμερα είνε η διαίτα την οποία έφαγαν οι πιθήκοι που έμαθον να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΙΜΨΩΝ

Υπάρχει είνε την Βαλτιμόρη, την πόλιν όπου έγεννήθη η κ. Σίμψον, μία «έλαση των φίλων της Ουάσις Σίμψον», που περιλαμβάνει 6743 μέλη.

Κάποιος κ. Σλάισερ άγόρασε το σπίτι όπου έγεννήθη η νύν δουκίσσα του Ουόλτον και το μετέτρεψε είνε μουσείο. Έκεί εκτίθενται όλα όσα άφορούν τη ζωή και τους έρωτας της Ουάσις και ένα θέατρο μαριονετών, που θα υπενθυμίζει το κυριώτερον έπεισόδιον της ζωής της, όπου ο κ. Μπάλντουιν παίζει το ρόλο του διαβολού.

ΜΙΑ ΕΚΡΗΣΙΣ

Τηλεγραφοφών από την Νέα Υόρκην ότι είνε τα εργοστάσια χαλκού του Νιλ έσημειώθη έκρηξις δυναμική, η οποία κατέστρεψε την κεντρική είσοδον.

Ο άρμόιος των θυμάτων δεν άνεκαυμάθη, αλλά φαίνεται ότι είνε πολύ μικρός. Οι διευθυντές των εργοστασίων άνεκοίνωσαν ότι οι 4000 εργατοί της έπιχειρήσεως επανέλαβον τας έργασιας τας.

ΤΟ ΑΛΟΓΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ένας Καυκάσιος, ο 'Ομάν Σαγίν, έχει ένα άλογο που το ονομάζει «Το Λευκό Πουλί».

Το άλογο όμως αυτό παρουσιάζει έξαιρετικά φαινόμενα.

Άκούει, σκεννεύεται, έκτελει όλα του λένε τόσο καλά, σαν

ΔΕΝ ΤΟΝ ΘΕΩΡΗΣΕ ΑΞΙΟΠΙΝΟ

Στο αυτόφωρο του αστυνομικού τμήματος της συνοικίας Μαρμπλτον του Λονδίνου έδιδάτο ένας συστηματικός λαποδότης.

Η τελευταία του κλοπή είχε ως εξής:

Έμπηκε σ' ένα υποδηματοποιείο, έπηρε ένα ζευγάρι παλιά παπούτσια και έσπευσε να δρύν τον άστυφύλακα της συνοικίας.

Τον έπληρωσε και το έπεισε:

— Έκλεψα ένα ζευγάρι παπούτσια πηγαίνετε με μέσα.

Ο δικαστής, άφου άκουσε τον άστυφύλακα, έρώτησε και το λαποδότη:

— Γιατί το έκανες αυτό; Γιατί έσπευσε να μολογήσης την κλοπή σου;

— Κύριε πρόεδρε, θάρκα μία άφορμή να με στείλουν στη φυλακή γιατί πεινούσα. Έχω δύο μέρες να φάω. Δεν ήθελα να κλέψω για να φάω από τα κλεμμένα.

Έκλεψα για να με πιάνε μέσα, να μπορέσω να φάω ένα πιάτο φαί.

Ο δικαστής θρέθηκε σ' ένα μεγάλο δилημμα.

Άφου έσκέφθη πάρα πολύ, είπε:

— Σκέφθηκα ότι δεν είχες ύπνιν σου να άφαιρέσης από τον υποδηματοποιό τα παπούτσια, άρα άδικημα δεν υπάρχει. Έπομένως δεν μπορώ να σε καταδικάσω. Η δική μου γνώμη είνε αυτή:

Κύτταξε την προσοχή φορά που θα πεινάς να πιάς να κινής τη δουλειά σου σε άλλη συνοικία. Έως ο δικαστής του τμήματος έκείνου να χη διαφορετική γνώμη και να σε στείλη στη φυλακή να παίρνης τα ενομιά σου.

ΕΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΕΠΙΔΕΙΝ ΤΩΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ ΠΛΑΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τα αντίδοτα ήσαν δειμένα στα σκηνία.

Ο ανέλκυστήρας αυτός υπήρχε ακόμα μέχρι σήμερα, αλλά τα σκηνία έχουν αντικαταστήσει με γερά χοντρά σύρματα.

ΣΠΑΝΑΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τρεις λίτρες σπανάκι την ήμερα είνε η διαίτα την οποία έφαγαν οι πιθήκοι που έμαθον να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

Τους είχε πιάσει στο δάσος από πολύ μικρά κι' έτσι μπορούσε να τους προημιάζει όπως ήθελε.

Μεταξύ των άλλων τους έμαθε να κάθονται σαν άνθρωποι στο τραπέζι, να τρώνε, να πίνουν, να πίνουν το μαγαλάκι, να καπνίζουν και

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΙΜΨΩΝ

Υπάρχει είνε την Βαλτιμόρη, την πόλιν όπου έγεννήθη η κ. Σίμψον, μία «έλαση των φίλων της Ουάσις Σίμψον», που περιλαμβάνει 6743 μέλη.

Κάποιος κ. Σλάισερ άγόρασε το σπίτι όπου έγεννήθη η νύν δουκίσσα του Ουόλτον και το μετέτρεψε είνε μουσείο. Έκεί εκτίθενται όλα όσα άφορούν τη ζωή και τους έρωτας της Ουάσις και ένα θέατρο μαριονετών, που θα υπενθυμίζει το κυριώτερον έπεισόδιον της ζωής της, όπου ο κ. Μπάλντουιν παίζει το ρόλο του διαβολού.

ΜΙΑ ΕΚΡΗΣΙΣ

Τηλεγραφοφών από την Νέα Υόρκην ότι είνε τα εργοστάσια χαλκού του Νιλ έσημειώθη έκρηξις δυναμική, η οποία κατέστρεψε την κεντρική είσοδον.

Ο άρμόιος των θυμάτων δεν άνεκαυμάθη, αλλά φαίνεται ότι είνε πολύ μικρός. Οι διευθυντές των εργοστασίων άνεκοίνωσαν ότι οι 4000 εργατοί της έπιχειρήσεως επανέλαβον τας έργασιας τας.

ΤΟ ΑΛΟΓΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ένας Καυκάσιος, ο 'Ομάν Σαγίν, έχει ένα άλογο που το ονομάζει «Το Λευκό Πουλί».

Το άλογο όμως αυτό παρουσιάζει έξαιρετικά φαινόμενα.

Άκούει, σκεν

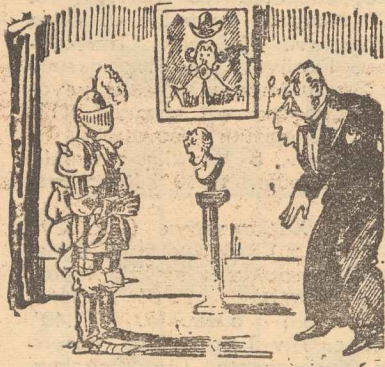

ΦΑΝΤΑΖΙΟ

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ο υποψήφιος: Κύριε, ήρθα να ζητήσω την χείρα της θυγατρός σας.
Ο πενθερός: Καί τί είδους στολή είναι αυτή;
Ο υποψήφιος: Προφυλακτική εναντίον πάσης κακώσεως...

ΤΖΟΓΕΔΙΚΕΣ ΜΟΥΡΜΟΥΡΕΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Β

“ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ”, “ΧΗΡΑ”,

Κάθε πράμα όσο πάει κι ά-

(ναπτύσσεται)

Μ’ άλλα λόγια, δηλαδή νά,...

(εξελισσεται)

Κι’ άπορείς και μ’ άνοιχτό το

(στόμα μένεις)

Πού αλλάζει δίχως νά τ’ πε-

(ριμένεις)

Κι’ έτσι σήμερα θά π’ω στ’ά

(σβέλτα, σβέλτα)

Τήν «εξελιξι» του Ιππόδρομου

(στο Δέλτα)

ΔΕΥΤΕΡΑ.— Άμολιέσαι πρὸς

(εὐρεσιν τράκας)

ΤΡΙΤΗ.— Άγοράζεις τὸ πρό-

(γραμμά σαν θλάκας)

ΤΕΤΑΡΤΗ.— Σοὺ δίνει ὁ «κα-

(λῶς πληροφορημένος)

(άκόμη ένα «σέκο»)

ΠΕΜΠΤΗ.— Γιά νά τὸ παίξεις

(πουλάς σακκάκι και

(γυλέκο)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.— Ἐτοιμάζε-

(σαι νά κατεβῆς στὸν

(Ἴππόδρομο σὴν πέννα

(και άτσάλακωτος)

ΣΑΒΒΑΤΟ.— Κατεβαίνεις

(κι’ ανεβαίνεις... ἔ-

(θράκω...!)

ΚΥΡΙΑΚΗ.— (Τῶν νηστεϊῶν!)

Και άκούστε μιά και φόρα

(τώρα πῆρα

Τήν εξελίξι του πένθους εἰς

(τὴ χήρα!)

ΔΕΥΤΕΡΑ.— Κλαίει γιά τὸ

(χαμὸ τοῦ μακαρίτη)

ΤΡΙΤΗ.— Εἰσέρχεται ὁ παρή-

(γορητὴς στὸ σπίτι!)

ΤΕΤΑΡΤΗ.— Δηλώνει πὼς τ’ά

(μαύρα ποτὲ δὲ θά

(τ’ αλλάξει)

ΠΕΜΠΤΗ.— Τ’ά φτιάχνει μ’ ἔ-

(ναν καρβουνιάρη

(στὸ πένθος νά’ν ἔν

(τάξει!)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.— Ἀρχίζουν νά

(ξαναζωντανεύουν χα-

(ρές μ’ά και ἑλπίδες)

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ.— Βά-

(ράτε βιολιτζήδες!)

Ο ΤΖΟΓΕΣ

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΙΣ ΧΡΟΝΟΥ

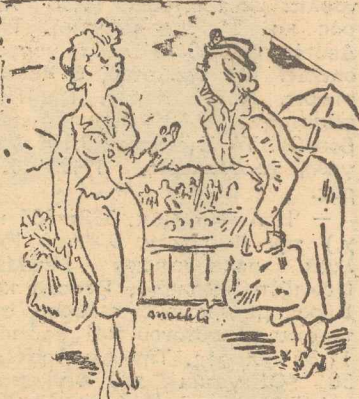

— “Α! κύρά Μαριωρή, ἡ ζωὴ εἶνε άκριβή, τὰ λεπτά δὲν μάς φθάνουν νά ζήσωμε... Ὁ άντρας μου φέρνει δουλειά σπίτι και κάνει νυχτέρι... Γιατί δὲν κάνει τὸ ἴδιο κι’ ὁ δικός σου;
— Θά τοῦ τῶ πῶ... ἀλλά ὁ δικός μου εἶνε χριστιανός... ἂν τὰ κα- ταφέρη...

Ο προνοητικός κύριος πού θέλει ν’ αναπνεύσει καθαρὸν ἀέρα τὴν Κυριακὴν στήν ἐξοχή και ν’ ἀποφύγῃ τὴν σκόνη τῶν αὐτοκινήτων

ΖΗΤΗΜΑ ΤΑΞΕΩΣ

— Γιατί άφησες τὸ σπίτι πού δουλεύεις, κορίτσι μου;
— Διότι ἡ κυρία ἦταν πολὺ κα- κή. Μοῦ ἔρριξε ἄμμο στὰ μάτια μέσα ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα.

ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ

Ο μικρός Γοτὸς κρατᾷ μίαν πέ- τα ψωμί και χοροπηδᾷ στὸν ἥλιο.
— Γιατί κάνεις ἔτσι; τὸν ρωτᾷ ἡ μαμά του.
— Γιατί ὁ δάσκαλος μοῦ εἶπε ὅτι πρέπει νά τρώμε τὸν ἄρτον μας με τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου μας. Καί προσπαθῶ νά ἰδρώσω.

ΕΞΥΠΝΟΝ

Ο κύριος: “Άμια ἔλθ’ ὁ φίλος μου νά τοῦ πῆς ὅτι βγήκα ἔξω.”

Ο ἔξυπνος ὀηπρέτης: Κι’ ἄμα δὲν ἔλθ’ τί νά τοῦ πῶ;

ΛΟΓΙΚΟΝ

Ο λοχίας: Μπορεῖς νά μοῦ πῆς γιατί τὰ σπαθιά εἶνε κατὰ; Τὸ κοθῶνι: Γιατί οἱ θῆκες εἶνε κυρτές και ἂν τὰ σπαθιά ἦσαν ἴσια δὲν θά ἔμπαιναν μέσα.

ΑΜΙΜΗΤΟΝ

Ο δάσκαλος: Πὼς λέγεται ὁ βασιλεὺς τοῦ “Αδου;

Ο Μίμης: Νομίζω... Βασιλει- άδης.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

— Κάποτε εἶχα κι’ ἐγὼ τ’ ἄ- μαξάκι μου.
— Πιθανόν, ἀλλά τῶσπρωχνε ἡ μαμάκα σου!...

ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΕΙΑ

— Ἀγαπάτε τὰ ζωά, δεσπο- νίς;
— Πολύ. Ἀλλά μὴ τὸ πάρετε γιὰ ἐρωτικὴ ἐκμυστήρευσι.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

— Τὸν γνωρίζω πολὺ καλά τὸν κ. Τρακαδόρο. Χθὲς τοῦ δάνεισα ἓνα πεντακοσάρικο.
— Γότε δὲν τὸν ξέρεις διόλου.

ΜΙΣΑ-ΜΙΣΑ

— Μπορεῖς νά μοῦ δανείσης ἓ- κατὸ δραχμές;
— Πάρε πενήντα.
— Σοὺ ζήτησα ἑκατό.
— Δὲν νομίζεις πὼς εἶνε σω- στό νά χάσουμε ὁ καθένας τίς μισές;

ΖΗΤΗΜΑ ΓΝΩΣΕΩΝ

Ο γιατρός στὸν μικρὸ τοῦ δι- ποίου ἡ μητέρα ἀπέκτησε ἀκόμα ἓνα παιδί:

— Σοὺ ἔφερα ἄλλο ἓνα ἀδελ- φάκι. Εἰσαι εὐχαριστημένος;
— Καί θέβαια! Τὸ ἔξεραι ἡ μα- μά;

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΣΤΟΥ ΚΟΥΣΚΟΥΣΟΥΡΙΑ..

ΣΤΙΣ ΕΞΕΚΑΤΣΩΤΕΣ

Βρὲ τί ξεκαλτσωνόσαστε χα- (ζές;

Ἀφήστε πιά τῆς μόδας σας τὰ (φάλτσα.

Ἡ γάμπα εἶνε τοῦ ἔρωτα ὁ... (με ζές

Κι’ ἡ κάλτσα μωρὲ σεῖς εἶνε... (ἡ σάλτσα!

ΣΕ ΜΙΑ ΚΡΥΟΠΛΑΣΤΗ

“Ὅση και ζέστη ἂν σημειώσῃ (τὸ θερμοῦμετρο

Ἐοὺ νά ζεσταθῆς πιά δὲ φο- (βάσαι

Κι’ ἄς κάνῃς ὅσο θέλεις τὴν... (ὁλόθερμη,

Κρυόπλαστη κυρά μου (πάντα θάσαι!

ΠΕΠΟΝΙΑ!...

Κάποιος εἶπε ὅλο χάξι: Μὲ πεπόνι ὁ γάμος μοιάζει Δὲν τὸ παίρνεις μέσ’ στὰ οἶλα Ἀλλά πάντα «μὲ τὴ θού- (λα!»

Κι’ ἐσηκώθη ἀγριεμένος Κάποιος φρεσκοπαντρεμένος Κι’ ἀκολουθῶς ἀπεκρίθη:

— Εἶνε ὁ γάμος... κολοκῦθι

Κι’ ὅ,τι εἶπες εἶνε νοῦλα

Καί ἄς ὀψεται... ἡ θούλα!—

ΣΩΤΟΣ—ΑΣΩΤΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΕΝΑΔΩΝ

— “Α! μπορῶ νά πῶ ὅτι εἶδα και εἶδα άντρες νά γονατίζουν μπροστά μου.

— Φαντάζομαι τί ἰδιότροπη πού θά εἶσαι μὲ τὰ παπούτσι- σου, και πόσους παπουτσιῆδες θά ἔχῃς ἀλλάξει.

ΝΑ ΜΗΝ ΠΙΝΗ ΝΕΡΟ

— Κάνεις πολὺ άσχημα νά πῆ- νης νερό... Ξεθρεῖς πόσα μικρό- δια ὀπαρχουν στὸ νερό; Νά πῆ- νης κρασί.

— Καί σὺ δὲν ξέρεις ὅτι στὸ κρασί οἱ ταβερνιάρηδες θάζουν νερό;

ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΩΝ

— Δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ, πού μπορῶ νά πῶ μίαν ὀκτὰ κρα- σί;

— Καλά... δὲν εἶσαι Ἀθηναίος; — Ναι, ἀλλά διαρκῶς ἔπινα μισές...